

อิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทย
ของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513
ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและ
จังหวัดพระนคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

อารี บังสกุล

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สิงหาคม 2514

อิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของ
นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บทคัดย่อ

ของ

อารี ยังสกุล

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สิงหาคม 2514

อิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของ
นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การศึกษากครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่า สภาพแวดล้อมบางประการที่แตกต่างกัน จะส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดพระนครศรีอยุธยาหรือไม่ เพียงใด ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษากครั้งนี้ คือ คะแนนจากแบบทดสอบความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน ของนักเรียนจำนวน 550 คน ซึ่งกำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2514 และครูที่สอนจำนวน 16 คน ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 16 โรงเรียน

ผลของการศึกษากครั้งนี้พบว่า สภาพแวดล้อมบางประการซึ่งได้แก่ ภาษาที่พูด เมื่ออยู่ที่บ้าน อาชีพของผู้ปกครอง โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ วุฒิของครูที่สอน ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยของครูที่สอน และจำนวนชั่วโมงที่สอน ต่อสัปดาห์ของครูที่สอน มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นเหตุให้นักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความสามารถในการเรียนภาษาไทยน้อยกว่านักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงได้มีข้อเสนอแนะให้แก่ไขปัญหานี้ด้วยการจัดปรับปรุงการสอนการเรียนภาษาไทยในชั้นเรียน การจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร และการจัดมุมหนังสือให้นักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ก็ควรจัด ปรับปรุง การสอนการเรียนภาษาไทย ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่นเดียวกัน โดยพิจารณาเกี่ยวกับความยากง่ายของเนื้อหาให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริมาณพันธบัตรแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

.....๑๕/๙/๖๖ ม.ล.สี/๙๖๖ ประธาน

.....๑๕/๙/๖๖ ส.ก.๑๖๖ กรรมการ

๑

18 สิงหาคม 2514

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยที่ผู้เขียนได้รับความกรุณาจาก
บุคคลหลายท่าน อาทิ

รองศาสตราจารย์ กุหลาบ มัตลิกะมาส อาจารย์สมบุรณ์ จิตพงศ์ ได้กรุณา
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา

รองศาสตราจารย์ เทือก กุสุมา ณ อยู่ชยา กรุณาตรวจแก้บทคัดย่อฉบับภาษาไทย
อังกฤษ

อาจารย์นงลักษณ์ บุนนาค และ Mr. Michael Long ได้กรุณาให้คำแนะนำ
เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ

อาจารย์ใหญ่ คณะครู และนักเรียน ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้ความ
ช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คุณพ่อ คุณแม่ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ ที่กรุณาให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือ
จนปริญญานิพนธ์เรื่องนี้สำเร็จด้วยดี

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ขอบคุณ ผู้มีอุปการคุณทุกท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อาวี บังสกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
<u>ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า</u>	3
<u>สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า</u>	3
<u>ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า</u>	4
<u>ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า</u>	4
คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	5
อุปกรณ์ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	6
2. <u>วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า</u>	16
<u>สัญลักษณ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล</u>	16
<u>เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล</u>	16
<u>สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล</u>	19
<u>กลุ่มตัวอย่าง</u>	22
<u>การจัดกระทำเกี่ยวกับข้อมูล</u>	25
3. <u>การวิเคราะห์ข้อมูล</u>	28
<u>เปรียบเทียบสิ่งแวดลอมของกลุ่มตัวอย่าง</u>	28
<u>เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาไทยของกลุ่ม</u> <u>ตัวอย่าง</u>	32
<u>ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาไทยของ</u> <u>กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภาษาที่พูดเมื่ออยู่บ้าน</u> <u>อาชีพของ</u> <u>ผู้ปกครองและโอกาสที่จะอ่านหนังสือ</u>	33

บทที่

หน้า

	จำแนกตามภาษาที่พูดเมื่ออยู่บ้าน	33
	จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	33
	จำแนกตามโอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ	45
4.	บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และเสนอแนะ	56
	ข้อสังเกตเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมบางประการของนักเรียนที่เป็น	
	กลุ่มตัวอย่าง	57
	✓ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	58
	อภิปรายผล	63
	ขอเสนอแนะ	65
	บรรณานุกรม	69
	ภาคผนวก	73

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ค่าความยากง่ายเฉลี่ย ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบ	19
2	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานที่ศึกษาและภาษาที่พูดเมื่อ อยู่ที่บ้าน	23
3	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	24
4	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโอกาสที่อ่านหนังสือ	25
5	ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบความสามารถในการฟัง การอ่าน และ การเขียน	25
6	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการฟัง การอ่าน และ การเขียน	26
7	ภาษาที่พูดเมื่ออยู่ที่บ้าน	28
8	อาชีพของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง	29
9	โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์ โดยเฉลี่ยต่อวัน	29
10	วุฒิของครูที่สอน	30
11	ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยของครูที่สอน	31
12	จำนวนนักเรียนในห้องเรียน	31
13	จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ของครูที่สอน	32
14	ค่าสถิติเบื้องต้นและค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน	32
15	ค่าสถิติเบื้องต้นเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการ เขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่ที่บ้าน จำแนกตามอาชีพของ ผู้ปกครอง	34

16	ค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาดั้นเมื่ออยู่บ้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	35
17	ค่าสถิติเบื้องต้นเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่บ้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	37
18	ค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่บ้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	38
19	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่อาชีพของผู้ปกครองเหมือนกัน จำแนกตามภาษาที่พูดเมื่ออยู่บ้าน	39
20	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	42
21	ค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง... .. .	43
22	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาดั้นเมื่ออยู่บ้าน จำแนกตามโอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ	45
23	ค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาดั้นเมื่ออยู่บ้าน จำแนกตามโอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ	46

24	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่ที่บ้าน จำแนกตามโอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ	48
25	ค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่ที่บ้าน จำแนกตามโอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ	49
26	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสที่จะอ่านหนังสือเท่ากัน จำแนกตามภาษาที่พูดเมื่ออยู่ที่บ้าน... ..	51
27	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่านและการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ... ..	53
28	ค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ	54
29	ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจการจำแนก (r) ของแบบทดสอบ	74

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษา (UNESCO, 1955:15) เป็นเครื่องมือสื่อสารที่มนุษย์ใช้ทำความเข้าใจซึ่งกันและกันโดยรวดเร็วแม่นยำและสมบูรณ์กว่าเครื่องมือสื่อสารประเภทอื่นใด ภาษาจึงนับเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่สุด นอกจากนี้ ภาษาเป็นวัฒนธรรมประจำชาติอย่างหนึ่งที่นาภูมิใจและควรแก่การธำรงรักษาไว้ ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบันตอนหนึ่งว่า (คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2505:170) "ภาษานั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ...ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเองซึ่งต้องหวงแหน... เรามีโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้"

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาไทยเป็นอย่างมาก ถึงได้กำหนดให้มีการสอนการเรียนภาษาไทยในโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา โดยวัดความมุ่งหมาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2503:8) "เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในทางภาษาให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่เหมาะสมกับวัยดังนี้

1. ให้สามารถใช้ภาษาได้ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน
2. ให้สามารถใช้ภาษาเพื่อเป็นสื่อในการติดต่อและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
3. ให้ได้ความเพลิดเพลินจากการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ และรู้สึกของบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้ว และร้อยกรองเพื่อจะเป็นพื้นฐานที่จะเรียนวรรณคดีต่อไป
4. ให้รู้จักใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับคิดค้นหาเหตุผล และใช้ดุลพินิจของตน
5. ให้เห็นความสำคัญของภาษาไทยว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย"

✳ หากผลของการสอนการเขียนภาษาไทยเป็นไปตามความมุ่งหมายของวิชาภาษาไทย ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรได้ครบถ้วน ก็จะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติสมความมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริง แต่ปรากฏว่านักเรียนที่จบชั้นประถม ปีที่ 4 แล้ว ยังไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายอย่างแท้จริง ดังที่ าทณา สุกิจ นิมมานเหมินทร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการคนปัจจุบัน (ชุมนุมภาษาไทยของครูสภา, 2512:22) ได้กล่าวปราศรัยในการเปิดประชุมชุมนุมภาษาไทยของครูสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2512 ตอนหนึ่งว่า "...เราสอนภาษาไทย แต่เด็กไทยอ่านหนังสือไม่ออก...เรียนประถม 4 แล้วอ่านไม่ไ้ ต้องเคื้อกรอนเรียนต่อไปจนถึงประถม 7"

✳ ดร. กอ สวัสดิ์พานิชย์ (กอ สวัสดิ์พานิชย์, 2505:33-34) กล่าวถึงสิ่งแวดล้อมที่ อาจทำให้ความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมแตกต่างกัน มีหลายประการ ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของเด็ก ลักษณะของบ้านของเด็ก ภาษาพูดของเด็ก และลักษณะ ของท้องที่ที่เด็กอาศัยอยู่

นอกจากนี้ ประสพการณ์ที่เด็กได้รับจากสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อความสามารถในการ เรียนรู้ภาษาของเด็ก (Strickland, 1951:9-10,22) เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาใน ระยะเริ่มแรกของเด็กนั้นเด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เมื่อเด็กโตขึ้นเด็กสามารถเรียน รู้ภาษาได้จากประสบการณ์ทางต่าง ๆ ได้อีกด้วย เช่น การอ่านหนังสือ การดูรูปภาพ การ ฟังวิทยุ การดูภาพยนตร์และการสนทนากับผู้อื่น

จากกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาในด้านภาษาของเรายังไม่บรรลุ จุดมุ่งหมาย และจะเห็นได้ว่าสาเหตุที่เป็นเช่นนั้น สิ่งแวดล้อมก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่าง หนึ่ง อันจะมีผลให้การเรียนภาษาของเด็กเป็นไปกึ่งจุดมุ่งหมายต้องการหรือใบ การศึกษา ถึงสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการเรียนของเด็ก จึงเป็นสิ่ง สำคัญยิ่งในอันที่จะหาจุดอ่อนและข้อที่ควรแก้ไข เพื่อให้การสอนการเขียนภาษาไทยได้ผลดี ยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

✓ ความมุ่งหมายของการศึกษากันคว้า

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมทางประการของนักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและในจังหวัดพระนคร โดยศึกษาตามหัวข้อต่อไปนี้

- ก. ภาษาที่นักเรียนพูดเมื่ออยู่ที่บ้าน
- ข. อาชีพของผู้ปกครอง
- ค. โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์
- ง. วุฒิของครูที่สอน
- จ. ประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยของครูที่สอน
- ฉ. จำนวนนักเรียนในห้องเรียน
- ช. จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ของครูที่สอน

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและในจังหวัดพระนคร

3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบว่า สิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและในจังหวัดพระนครหรือไม่ เพียงใด

สมมุติฐานของการศึกษากันคว้า

นักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 และกำลังเรียนประถมปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2514 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดพระนคร มีความสามารถในการเรียนภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 และกำลังเรียนชั้นประถมปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2514 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๒๕๓๖

๔. ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้านี้ทำให้ทราบว่าอิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการ จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยหรือไม่ เพียงใด ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ

- ก. ภาษาที่นักเรียนพูดเมื่ออยู่ที่บ้าน
- ข. อาชีพของผู้ปกครอง
- ค. โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์
- ง. วุฒิของครูที่สอน
- จ. ประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยของครูที่สอน
- ฉ. จำนวนนักเรียนในห้องเรียน
- ช. จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ของครูที่สอน

2. ผลจากข้อ 1 และข้อเสนอแนะจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นแนวทางเสนอแนะครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเรียนภาษาไทยในระดับชั้นนี้ พิจารณาปรับปรุงกระบวนการสอน การสอนการเรียน และกิจกรรมนอกหลักสูตรวิชาภาษาไทยให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้ามุ่งศึกษาเฉพาะ

1.1 สภาพแวดล้อมของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับ

- ก. ภาษาที่นักเรียนพูดเมื่ออยู่ที่บ้าน
- ข. อาชีพของผู้ปกครอง
- ค. โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์
- ง. วุฒิของครูที่สอน
- จ. ประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยของครูที่สอน
- ฉ. จำนวนนักเรียนในห้องเรียน
- ช. ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ของครูที่สอน

1.2 ความสามารถในการเรียนภาษาไทยเกี่ยวกับการฟัง การอ่าน และการเขียน

2. กลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้วิธีการแบบเลือกสุ่ม (Random sampling) วนักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 และกำลังเรียนชั้นประถมปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2514 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและในจังหวัดพระนคร จำเอดละ 1 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 16 โรงเรียน จำนวนใดดังนี้

โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 7 โรงเรียน
จำนวนนักเรียน 211 คน

โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดพระนคร 9 โรงเรียน จำนวน
นักเรียน 339 คน

รวมทั้งสิ้น 550 คน

กำจำกักความพิเศษเฉพาะ

นักเรียน หมายถึงผู้ที่ตอบแบบสอบถามและแบบทดสอบซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 และกำลังเรียนชั้นประถมปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2514 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดพระนคร จำนวน 550 คน

ภาษาถิ่นนักเรียนพูดเมื่ออยู่ที่บ้าน หมายถึงภาษากลาง หรือภาษาถิ่น

ครู หมายถึงผู้ทำการสอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมปีที่ 5 ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ความสามารถในการเรียนภาษาไทย หมายถึงความสามารถในการสื่อสาร โดยการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน แต่ในที่นี้จะศึกษาเฉพาะการฟัง การอ่าน และการเขียน ทั้งนี้ เนื่องจากการพูด เป็นทักษะทางภาษาอย่างหนึ่งที่ผู้พูดจะต้องพูดให้ผู้ฟังมีความเข้าใจตรงตามความมุ่งหมายของผู้พูด

ความสามารถในการฟัง หมายถึงความเข้าใจในการฟัง

ความสามารถในการอ่าน หมายถึงความสามารถในการอ่านค่าและความเข้าใจในการอ่าน

ความสามารถในการเขียน หมายถึงความสามารถในการเขียนสะกดการันต์และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียน

* วัตถุประสงค์ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของครู สำหรับได้กรูกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวครูเอง
2. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน สำหรับให้นักเรียนกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง
3. แบบทดสอบความสามารถในการเรียนภาษาไทยเกี่ยวกับการฟัง การอ่าน และการเขียน เป็นแบบทดสอบข้อเขียน ซึ่งผู้เขียนสร้างขึ้น แล้วนำไปทดสอบ และนำผลวิเคราะห์ปรับปรุงแก้ไขให้เป็นแบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นสูง
4. กระดาษคำตอบที่มีแบบโดยเฉพาะสำหรับให้นักเรียนตอบคำถามที่มีอยู่ในแบบทดสอบ
5. อุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้ประกอบในการทดสอบ ได้แก่ ซอด้ กระดาษคำตอบ และนาฬิกาจับเวลา

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากันคว้า

การศึกษากันคว้าเกี่ยวกับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนนั้น ได้มีผู้ทำกันทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และพอจะเป็นแนวทางในการศึกษากันคว้าครั้งนี้ มีดังนี้

วิลเลียมส์ (Williams, 1962:637) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของขนาดของชั้นเรียนและการจัดเวลาเรียนที่อาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์และแรงกระตุ้นในการเรียนของ

นักเรียนระดับอุดมศึกษา โดยจัดนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ซึ่งมีลักษณะทั่วไปใกล้เคียงกัน
 เด็กกลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลอง จัดชั้นเรียนชั้นละ 60 - 100 คน ใ้ครูสอนสัปดาห์ละ
 2 ครั้ง ๆ ละ 2 ระยะเวลา แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 6 - 24 คน ใช้วิธีสอน
 แบบอภิปราย และมีการทดลองในห้องทดลองที่สอดคล้องกับวิชาที่เรียน

กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มควบคุม จัดชั้นเรียนชั้นละ 30 คน ครูสอนสัปดาห์ละ 5 ครั้ง
 ครั้งละ 50 นาที มีการทดลองในห้องทดลองตามความเหมาะสมกับวิชาที่เรียน

ต่อจากนั้นให้เด็กทั้ง 2 กลุ่มตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดริเริ่ม (The
 Self Initiative Projects Questionnaire) ผลการศึกษพบว่า

1. นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม
2. นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีผลสัมฤทธิ์วิชาฟิสิกส์และเคมีไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีแรงกระตุ้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฟิสิกส์ และ
 เคมีไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดริเริ่มไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเรื่องนี้ แสดงว่าอิทธิพลของขนาดของชั้นเรียนส่งผลต่อการเรียน
 วิชาภาษาอังกฤษ

แอสเวิร์ธ (Ashworth, 1963:3224) ได้ศึกษาเปรียบเทียบว่านักเรียนที่มี
 ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนตามที่คาดหวัง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำกว่าที่คาดหวัง
 จะมีพื้นฐานแตกต่างกันหรือไม่ เกี่ยวกับ

1. ระดับเศรษฐกิจและสังคม
2. อาชีพและความมั่นคงในอาชีพของผู้ปกครอง
3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
4. โอกาสที่นักเรียนจะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
5. โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือและทัศนาจร
6. ปัญหาสุขภาพของนักเรียน
7. ความรับผิดชอบของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน
8. ความร่วมมือของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน

แฉวเวอร์ธ เลือกนักเรียนเกรด 5 และเกรด 6 จำนวน 178 คน จากโรงเรียน
เด็กนิวฮาว 8 โรงเรียนในรัฐเท็กซัส นักเรียนทุกคนมี I.Q. 120 ขึ้นไป แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มบวก มี I.Q. 130 และกลุ่มลบมี I.Q. 125 โดยใช้แบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์และวัดคุณลักษณะของนักเรียน

ผลจากการศึกษา โดยการใช้แบบสอบถามผู้ปกครอง ครู นักเรียน และพยาบาล
สรุปผลได้ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนของนักเรียน
2. ผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มบวกเอาใจใส่และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียน
มากกว่าผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มลบ
3. แรงกระตุ้นจากผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียน
4. อายุ และเพศ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนน้อยมาก
5. โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือที่มีคุณภาพ และการทัศนजर ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน

พทาเชค (Ptacek, 1965:200) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์
ในการเรียนของนักเรียนในชนบทกับนักเรียนในเมือง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนเกรด 8
ที่อยู่ชนบท 190 คน และที่อยู่ในเมือง 600 คน การศึกษาค้นคว้าทำที่เมืองเนบราสก้า

สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักเรียนในชนบทและนักเรียนในเมือง
เกี่ยวกับการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และความถี่รวมยอดทางวิทยาศาสตร์
2. นักเรียนในเมืองสอบได้คะแนนการใช้ภาษา ทักษะทางคณิตศาสตร์ และทักษะ
ในการปรับตัวได้เท่ากับสังคมดีกว่านักเรียนในชนบท
3. คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในเมืองคิดเป็น 9.8 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนใน
ชนบท 9.4
4. นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านน้อยมาก

แซม (Sam, 1963:4624) ได้ศึกษาพัฒนาการเกี่ยวกับการเขียนของนักเรียน เกรด 5 - 8 จำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน และที่อยู่อาศัย โดยให้นักเรียน 900 คน เขียนเรียงความแล้วตรวจให้คะแนนเรียงความ โดยพิจารณาเกี่ยวกับชนิด ความยาวและความซับซ้อนของประโยค

ผลของการศึกษาค้นคว้า ปรากฏว่า

1. พัฒนาการเกี่ยวกับการเขียนของนักเรียนแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามระดับชั้นเรียน
2. นักเรียนสามารถใช้ประโยคและกลุ่มวลีที่มีความซับซ้อนมากขึ้นตามลำดับชั้นเรียน
3. นักเรียนที่มีที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีพัฒนาการเกี่ยวกับการเขียนแตกต่างกันเล็กน้อย
4. ความสามารถในการเขียนของนักเรียนแตกต่างกันตามเพศ ระดับชั้นเรียน และที่อยู่อาศัย

ชิม (Shim, 1963:5225-5226) ได้ศึกษาว่าคุณสมบัติที่ประการของครู ก่อ G.P.A. (College Grade Point Average) ปริญา วุฒิทางครูและประสบการณ์ในการสอนของครูจะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนภายใน 5 ปีหรือไม่ โดยศึกษารายละเอียดส่วนบุคคลของนักเรียนเกรด 6 จำนวน 124 คน จากโรงเรียน ฮาร์วาร์ด เคาน์ตี รัฐแมริแลนด์ และศึกษาประวัติครูที่เคยสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่เกรด 1-5 แล้วทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเลขคณิต ภาษาและการอ่าน และวัด I.Q. ของนักเรียน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนกับครูที่มี G.P.A. สูงกว่า 2.50 มีผลสัมฤทธิ์ด้านภาษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มี G.P.A. ต่ำกว่า 2.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่เรียนกับครูที่ไม่มีวุฒิต่างครูมี I.Q. และมีผลสัมฤทธิ์วิชาเลขคณิต สูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มีวุฒิต่างครู

3. นักเรียนที่เรียนกับครูที่ไม่มีปริญญา มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มีปริญญา

4. นักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 10 ปี

เวลล์แมน (Wellman, 1956:144) กล่าวว่า พัฒนาการทางภาษามีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม ผลจากการทดสอบความสามารถในการใช้คำศัพท์และประโยคพบว่าความสามารถในการใช้คำศัพท์และประโยคแตกต่างกันตามฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง ตลอดจนการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนเข้าโรงเรียน

สภาพแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ และสติปัญญาของเด็กได้แก่จำนวนหนังสือที่เด็กอ่าน โอกาสที่นักเรียนได้อ่านหนังสือ โอกาสที่เด็กใช้อุปกรณ์ และของเล่นที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ โอกาสที่เด็กได้ฟังนิทาน จำนวนเพื่อนเล่นที่บ้าน จำนวนผู้ใหญ่ที่มีความสัมพันธ์กับเด็ก และสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมอื่น ๆ

เมย์ (May, 1967:10) ได้กล่าวเกี่ยวกับโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางภาษาของเด็กหรือไม่ว่ายังไม่มีการวิจัยใดตอบปัญหานี้ได้แน่นอน มีผู้วิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้เมื่อ ค.ศ. 1961 พอล วิทตี (Paul Witty) ได้ศึกษานิสัยในการดูโทรทัศน์ของเด็กในเมืองชิคาโกพบว่า เด็กดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 20 ชั่วโมง เด็กเกรด 6 ดูโทรทัศน์มากกว่าเด็กเกรด 2 และเด็กระดับมัธยมศึกษาดูโทรทัศน์น้อยกว่าระดับประถมศึกษา อย่างไรก็ตาม วิทตี พบว่าการดูโทรทัศน์ไม่ได้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กอย่างที่เราเห็นได้ชัด

ค.ศ. 1963 จอห์น เอ็ม ริดเดอร์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับปริมาณการดูโทรทัศน์ของนักเรียนเกรด 7 และเกรด 8 จำนวน 2,500 คน ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ปรากฏว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับปริมาณการดูโทรทัศน์

แบโล (Balogh, 1959:60-71) ได้ศึกษานิสัยในการดูโทรทัศน์ของนักเรียนเกรด 10, 11 และ 12 ในรัฐโอไฮโอ จำนวน 103 คน ซึ่งกำหนดให้เป็นตัวแทนนักเรียนทุกระดับเศรษฐกิจและสังคม ผลปรากฏว่านักเรียนเกรด 10, 11 และ 12 ดูโทรทัศน์สัปดาห์ละ 20, 15.50 และ 15.10 ชั่วโมงตามลำดับ นักเรียนมากกว่าร้อยละ 50 ให้คำตอบว่าโทรทัศน์มีส่วนช่วยให้ผลการเรียนของตนดีขึ้น

สุคา ชำรงโชติ (สุคา ชำรงโชติ, 2509:191) ได้ศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนคร โดยใช้แบบสอบถามถามนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 412 คน ปรากฏว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของนักเรียนพอสมควร นักเรียนส่วนมากมีเจตคติที่ดีต่อสื่อมวลชน โดยให้ความเห็นว่าสื่อมวลชนให้ความรู้และความเพลิดเพลิน

สปาร์ค (Spark, 1965:1018) ได้ศึกษาการเลือกใช้สื่อมวลชนของนิสิตปริญญาโทมหาวิทยาลัยเคดี ประเทศอินเดีย โดยส่งแบบสอบถามถึงนิสิตปริญญาโท จำนวน 250 คน ผลจากการตอบของกลุ่มตัวอย่างปรากฏว่าแหล่งให้ความรู้ที่สำคัญของนิสิตคือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ หนังสือพิมพ์อื่น ๆ นิตยสาร ภาพยนตร์ จุลสาร หนังสือ หอสมุด และกิจกรรมพิเศษในมหาวิทยาลัย

แลมเบิร์ต (Lambert, 1960:1500) ได้กล่าวถึงผลการวิจัยเกี่ยวกับภาระการสอนของครู (Teaching Load) โดยการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 4,000 คน ปรากฏว่า ครูเกือบร้อยละ 55 ตอบว่า ภาระการสอนของตนเหมาะสมแล้ว และครูร้อยละ 45 ตอบว่าภาระการสอนของตนหนักเกินไป

การศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการที่ครูมีภาระการสอนมากเกินไป ทำให้ครูอ่อนเพลีย เหน็ดเหนื่อยและเคร่งเครียด สาเหตุสำคัญที่ทำให้ครูมีภาระการสอนมากเกินไปเนื่องมาจากขนาดของห้องเรียน วิธีสอน คู่มือการสอน และการบริหารการศึกษา

ก.ศ. 1949 - 1950 แผนวิจัยของ N.E.A. ได้สำรวจภาระการสอนของครูระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 2,200 คน พบว่าครูร้อยละ 51 ตอบว่า ตนมีภาระการสอนหนักเกินไป ส่วนครูอีกร้อยละ 49 ตอบว่าภาระการสอนของตนไม่หนักจนเกินไป

เกี่ยวกับขนาดของห้องเรียนนั้น แลมเบอร์ต ได้อ้างถึงผลการวิจัยของ ทอมพกินส์ ซึ่งได้สอบถามครูระดับมัธยมศึกษา จำนวน 576 คน จากโรงเรียนที่มีนักเรียนโรงเรียนละ 500 คนขึ้นไป ปรากฏผลดังนี้

1. ห้องเรียนที่มีนักเรียน 11-13 คน เป็นห้องเรียนที่เด็กเกินไปที่จะจัดการสอน การเรียนให้มีประสิทธิภาพ
2. ห้องเรียนที่มีนักเรียน 32 - 33 คน เป็นห้องเรียนที่ใหญ่เกินไปที่จะจัดการสอน การเรียนให้มีประสิทธิภาพ
3. ห้องเรียนในอุดมคติควรมีนักเรียน 25 คน
4. ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าห้องเรียนขนาดเล็กเหมาะสำหรับการดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคล และครูมีโอกาสร่วมพัฒนาการของนักเรียนอย่างใกล้ชิด

กรีน (Greene, 1956:391) ได้อ้างผลการวิจัยของ คอรา วี สมิธ เกี่ยวกับขนาดของห้องเรียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาว่า

1. นักเรียนในห้องเรียนขนาดเล็ก (นักเรียน 20 คน) มีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนในห้องเรียนขนาดใหญ่ (นักเรียน 50 คน)
2. นักเรียนในห้องเรียนขนาดใหญ่มีความสามารถในการอ่าน และเรียนวรรณคดีสูงกว่านักเรียนในห้องเรียนขนาดเล็ก

นอกจากนี้ มีผลการวิจัยอื่น ๆ ที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ได้แก่ผลการวิจัยของ ซี เอช เอลเลียต (C.H. Elliot) ฟรีดา เอ็ม เคอร์ทซ์ (Frieda M. Kurtz) และ พี อาร์ สตีเวนสัน (P.R. Stevenson)

ผลการวิจัยเหล่านี้สรุปว่า การจัดห้องเรียนภาษาอังกฤษ ควรจัดเป็นห้องขนาดเล็ก และมีข้อสังเกตว่าอาจมีตัวแปรที่ควบคุมไม่ได้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลการเรียน คือ

1. ขนาดของโรงเรียน
2. ลักษณะของสังคม
3. ครูมีความกระตือรือร้นที่จะสอนในห้องเรียนที่มีนักเรียนมากกว่าห้องเรียนที่มีนักเรียนน้อย
4. เครื่องมือวัสดุ

เม็นนิตี (Menniti, 1964:2854) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของห้องเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 8 ที่นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก ในรัฐเพนซิลวาเนียและรัฐอินเดียนา โดยพิจารณาเฉพาะห้องเรียนที่ครูผู้สอนมีความสามารถในการสอนใกล้เคียงกัน

ผลจากการทดสอบ I.Q. และวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในห้องเรียนขนาดใหญ่ (นักเรียน 40 คนขึ้นไป) และนักเรียนในห้องเรียนขนาดเล็ก (นักเรียนไม่เกิน 35 คน) ปรากฏดังนี้

1. นักเรียนที่มีระดับ I.Q. ปานกลางที่เรียนในห้องเรียนขนาดใหญ่ มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่า นักเรียนที่มีระดับ I.Q. ปานกลางที่เรียนในห้องเรียนขนาดเล็ก

2. นักเรียนที่มีระดับ I.Q. ปานกลางที่เรียนในห้องเรียนขนาดใหญ่ มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีระดับ I.Q. ปานกลางที่เรียนในห้องเรียนขนาดเล็ก

3. เมื่อพิจารณาตามขนาดของห้องเรียน นักเรียนที่มีระดับ I.Q. ต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกันเล็กน้อย

4. เมื่อพิจารณาตามขนาดของห้องเรียน นักเรียนที่มีระดับ I.Q. สูง มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกัน

กองการวิจัย กรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2505:1-14) ได้ทดสอบความรู้ภาษาไทยของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ต ที่เรียนจบประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทางภาษาระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย และเพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบระหว่างนักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กับนักเรียนในจังหวัดภูเก็ต

ผลของการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. พัฒนาการทางภาษาของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย ตรงกับผลที่ได้มีการทดสอบในต่างประเทศ

2. กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายมีลักษณะเป็นวิวิธพันธุ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียน

หญิง

3. ยังไม่มีหลักฐานยืนยันเต็มที่ว่า นักเรียนที่ใช้ภาษากลางทั้งที่บ้านและโรงเรียน จะเรียนภาษาได้ดีกว่าหรือเหมือนกันกับนักเรียนที่ใช้ภาษาถิ่นที่บ้าน และใช้ภาษากลางที่โรงเรียน

4. กลุ่มตัวอย่างนักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีลักษณะเป็นเอกพันธ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนในจังหวัดภูเก็ต

กรมสามัญศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2511:29-35) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อเทียบกับหลักสูตร โดยการทดสอบความรู้ภาษาไทย เลขคณิต และวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกสุ่มจากภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ภาคละ 1 จังหวัด จำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,200 คน ผลการศึกษามีปรากฏ ดังนี้

1. นักเรียนมากกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทย เลขคณิต และวิทยาศาสตร์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดให้

2. นักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร้อยละ 15.77 จังหวัดนครราชสีมา ร้อยละ 26.63 จังหวัดลำปาง ร้อยละ 27.21 และจังหวัดสุรินทร์ ร้อยละ 42.49 มีผลสัมฤทธิ์ในการฟังอยู่ในระดับต่ำ

3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ

4. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในเขตเทศบาลสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนนอกเขตเทศบาล และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนนอกเขตเทศบาลสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในเขตไกลคมนาคม

5. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. ประสิทธิภาพในการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของครูมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน

✓ กรมสามัญศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2512:40-47) ได้ศึกษาสภาพการรู้หนังสือของผู้จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยบางตอนปรากฏดังนี้/

- ✓ 1. ผู้ที่จบจากโรงเรียนที่ตั้งในเขตเทศบาล หรือเขตชุมชนหนาแน่น มีสภาพการรู้หนังสือสูงกว่าผู้ที่จบจากโรงเรียนที่ตั้งนอกเขตเทศบาล หรือเขตทางไกล
2. จำนวนผู้สอบไล่คะแนนเกินครึ่งในจังหวัดพระนครสูงกว่าจำนวนผู้สอบไล่คะแนนเกินครึ่งในจังหวัดลำปาง จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดนครราชสีมา
3. ผู้ที่อยู่ในจังหวัดที่มีปัญหาเศรษฐกิจ ประชาชนมีรายได้น้อย และการคมนาคมไม่สะดวก มีสภาพการรู้หนังสือต่ำ
4. ผู้ที่มีฐานะครอบครัวยากจนกลาง ผู้ปกครองส่งเสริมให้มาโรงเรียน และผู้ช่วยผู้ปกครองทำงานพอประมาณ มีสภาพการรู้หนังสือค่อนข้างสูง ✓

✓ จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าฐานะทางเศรษฐกิจสังคม ความเอาใจใส่ต่อนักเรียนของผู้ปกครอง ระยะเวลาการศึกษาของผู้ปกครอง โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ลักษณะของที่อยู่อาศัย และประสบการณ์ในการสอนของครู มีอิทธิพลต่อการสอนการเรียนวิชาภาษาไทย ✓

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

X	แทน	คะแนนดิบ
ΣX	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ
ΣX^2	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน	ความแปรปรวน
N	แทน	จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่ม
SE_{meas}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล

✓ เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบซึ่งได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

✓ 1. การสร้างแบบทดสอบ เพื่อให้ทราบความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียน และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ และกระบวนการต่าง ๆ ในการทดสอบ เช่น เทคนิคการวัดผล หลักในการเขียนข้อทดสอบปรนัย] หลักในการเขียนแบบทดสอบความสามารถทางภาษา การออกข้อทดสอบใช้ในห้องเรียนและการทดลองใช้ข้อทดสอบแบบปรนัย

✓ 1.2 เนื้อหาที่จะถามในแบบทดสอบ ได้พิจารณาตามความมุ่งหมายของวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ✓

✓ 1.3 การเขียนแบบทดสอบความสามารถในการฟัง ความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียน โดยพิจารณาตามเนื้อหา และเกณฑ์ในการเขียนแบบทดสอบ ดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนได้สร้างข้อทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) คำถามแต่ละข้อมีตัวเลือก 5 ตัว ✓

✓ 2. ลักษณะของเครื่องมือ ข้อสอบแบบปรนัยที่เขียนขึ้นมีจำนวน 125 ข้อ แบ่งเป็น 3 ฉบับดังนี้

ฉบับที่ 1 ทดสอบความสามารถในการฟัง มีข้อสอบ 30 ข้อ เป็นข้อทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจเรื่องที่ฟัง ความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่อง และรายละเอียดปลีกย่อยได้ การทดสอบกระทำโดยการอ่านข้อคำถามให้นักเรียนฟัง และให้เวลาคิดตอบข้อละครึ่งนาที

ฉบับที่ 2 ทดสอบความสามารถในการอ่านมีข้อสอบ 30 ข้อ เป็นข้อทดสอบเกี่ยวกับการอ่านค่า และความเข้าใจในการอ่าน ในเวลา 25 นาที

ฉบับที่ 3 ทดสอบความสามารถในการเขียน มีข้อสอบ 65 ข้อ เป็นข้อทดสอบเกี่ยวกับการเขียนสะกกดวรรค และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียน ในเวลา 50 นาที

นอกจากนี้ ยังได้ใช้แบบฟอร์มสำหรับกรอกข้อมูลที่เป็นรายละเอียดส่วนบุคคล

คือ

ก. รายละเอียดส่วนบุคคลของนักเรียนได้แก่ ชื่อ นามสกุล โรงเรียน อำเภอ จังหวัด ภาษาที่พูดเมื่ออยู่บ้าน อาชีพของผู้ปกครอง โอกาสที่อ่านหนังสือ ฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์

ข. รายละเอียดส่วนบุคคลของครู ได้แก่ชื่อโรงเรียนที่ทำการสอน อำเภอ จังหวัด วุฒิ ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทย จำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์ และจำนวนนักเรียนในห้องเรียน

3. การทดลองเครื่องมือ เพื่อให้ทราบคุณภาพของแบบทดสอบแต่ละข้อในแบบทดสอบแต่ละฉบับว่า มีความเหมาะสมเพียงใด จึงได้นำแบบทดสอบไปทดลองสอบกับนักเรียนที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2513 โรงเรียนวัดโบสถ์ อำเภอดุสิต จังหวัดพระนคร จำนวนนักเรียน 80 คน ชาย 40 คน และหญิง 40 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงข้อสอบเป็นรายข้อทั้งข้อเลือกและข้อลวง

3.1 การตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ กาเครื่องหมายนอกคำสั่ง หรือทำไม่ทันให้คะแนนเป็น 0 เมื่อตรวจเสร็จแล้ว รวมคะแนนที่ได้ของแต่ละคน ในข้อทดสอบแต่ละตอน แล้ววิเคราะห์ข้อทดสอบเพื่อหาความยากง่าย อำนาจการจำแนก และความยากมาตรฐานของข้อทดสอบเป็นรายข้อตามวิธีการทางสถิติที่เรียกว่าเทคนิค 27% โดยเปิดหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจการจำแนกและค่าความยากมาตรฐานจากบัญชีตารางของ จุง เทห์ แฟน (Fan, 1952:3-32)

3.2 การเลือกข้อคำถาม

- ก. ปรับปรุงข้อทดสอบที่ง่ายหรือยากเกินไป แต่มีลักษณะเก๋ไก๋ใช้ได้ให้เขาเกณฑ์ที่กำหนดไว้
- ข. ตัดข้อทดสอบที่มีค่าเป็นลบออก
- ค. จัดเรียงลำดับข้อทดสอบใหม่ โดยเรียงจากข้อที่ง่ายไปหาข้อที่ยาก
- ง. ข้อทดสอบที่มีค่าความยากง่ายเท่ากัน จะพิจารณาตามค่าอำนาจการจำแนก โดยเรียงข้อที่มีค่าอำนาจการจำแนกต่ำไปหาข้อที่มีค่าอำนาจการจำแนกสูง

จากการทดลองสอบ การวิเคราะห์ข้อทดสอบและการปรับปรุง ปรากฏว่ามีข้อทดสอบที่พอจะนำไปใช้ได้ มีค่าความยากง่ายระหว่าง .19 ถึง .90 และมีค่าอำนาจการจำแนกตั้งแต่ .18 ขึ้นไป ดังนี้

- ฉบับที่ 1 ความสามารถในการฟัง 30 ข้อ เวลาในการทดสอบข้อละครั้งนาที
- ฉบับที่ 2 ความสามารถในการอ่าน 30 ข้อ เวลาในการทดสอบ 20 นาที
- ฉบับที่ 3 ความสามารถในการเขียน 60 ข้อ เวลาในการทดสอบ 40 นาที

3.3 หลังจากเลือกข้อทดสอบที่มีคุณภาพสูงได้แล้ว จึงหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ดังที่แสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าความยากง่ายเฉลี่ย ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

แบบทดสอบ	ค่าความยากง่ายเฉลี่ย	ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย	ค่าความเชื่อมั่น
การฟัง	63.3667	.3806	.4512
การอ่าน	85.8000	.5440	.7771
การเขียน	54.9667	.4411	.8531

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับนั้น การเขียนมีความยากง่ายพอเหมาะ การฟังง่ายรองลงมา และการอ่านง่ายมาก ส่วนค่าอำนาจจำแนกนั้นว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม แต่ถึงอย่างไรก็ดีแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับก็มีความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ดีพอที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ แบบทดสอบการฟังนั้น ความชัดเจนในการอ่านของแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน จึงมีผลต่อความคงที่ของคะแนน แต่เมื่อดูคุณภาพเป็นรายข้อ ดังได้แสดงไว้ในตาราง 29 หน้า 1-3 ของภาคผนวกนั้น คำถามแต่ละข้อก็อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ และพอจะนำมาดัดแปลงแก้ไขข้อทดสอบนี้ก็เหมาะสมยิ่งขึ้น

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าคะแนนเฉลี่ย (Means) คือ รายเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอาจใช้เป็นตัวแทนบอกความสามารถในการเรียนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างได้คือ บอกให้ทราบว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถทำคะแนนได้ปานใด คำนวณได้โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{Edwards, 1969 : 42})$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งจะบ่งชี้ทราบถึงการกระจายของคะแนนในแบบทดสอบแต่ละฉบับว่ามีมากน้อยเพียงใด กำหนดโดยสูตร

$$S = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \quad (\text{Ferguson, 1966: 379})$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนตอบถูกในแบบทดสอบ 2 ฉบับ ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงแสดงว่าคะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบขึ้นหรือลงตามกัน เช่น ถ้าจากการฝึกพบว่าคะแนนความสามารถในการฟัง กับคะแนนความสามารถในการอ่านมีสหสัมพันธ์กัน หมายความว่านักเรียนที่ทำคะแนนในการฟังสูงจะทำคะแนนในการอ่านสูงด้วย กำหนดโดยสูตร

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}} \quad (\text{Garrett, 1961 : 143})$$

เมื่อ r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนน X และคะแนน Y

$\sum X \sum Y$ แทน ผลคูณของผลรวมคะแนน X กับผลรวมคะแนน Y

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน X

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนน Y

4. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ คำนวณโดยใช้สูตรของ
คูเตอร์-ริชาร์ดสัน ดังต่อไปนี้

$$r_{tt} = \frac{n\sigma_t^2 - M(n-M)}{\sigma_t^2 (n-1)} \quad (\text{Garrett, 1966 341})$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
n	แทน	จำนวนข้อในแบบทดสอบ
M	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบ
σ_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบทดสอบ

5. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement)
ไรส์เกอร์

$$SE_{\text{meas.}} = S_x \sqrt{1 - r_{tt}} \quad (\text{Gulliksen, 1967 34})$$

เมื่อ $SE_{\text{meas.}}$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
S_x	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบ
r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

6. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มว่าจะแตกต่างกันมีนัยสำคัญหรือไม่ โดยใช้ t-test ซึ่งใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}} \quad (\text{Ferguson, 1966:167})$$

เมื่อ	t แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
$\bar{X}_1$ และ $\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
s_1^2 และ s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
N_1 และ N_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

✕ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 และกำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2514 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวม 16 โรงเรียน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยสุ่มมาอำเภอละ 1 โรงเรียน เป็นจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 550 คน และครูผู้สอน 16 คน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนจำแนกตามประเภทต่าง ๆ ดังนี้

ก. จำแนกตามสถานศึกษาและภาษาที่พูดเมื่ออยู่ที่บ้าน ดังได้แสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง แยกตามสถานศึกษา และภาษาที่พูดเมื่อ
อยู่บ้าน

ภาษาที่พูด เมื่ออยู่บ้าน	สถานศึกษา	อำเภอ	จำนวนนักเรียน
ภาษาล้าน	ร.ร.ไชยา	ไชยา	32
	ร.ร.พุนพิน	พุนพิน	25
	ร.ร.ทาชนะ	ทาชนะ	29
	ร.ร.นาสาร	นาสาร	33
	ร.ร.ท่าฉาง	ท่าฉาง	36
	ร.ร.กาญจนดิษฐ์	กาญจนดิษฐ์	28
	ร.ร.เมืองสุราษฎร์ธานี	เมืองสุราษฎร์ธานี	28
ภาษากลาง	ร.ร.พญาไท	พญาไท	30
	ร.ร.วัดโบสถ์	คูสิท	37
	ร.ร.ทุ่งมหาเมฆ	ยานนาวา	39
	ร.ร.สายน้ำทิพย์	พระโขนง	38
	ร.ร.วัดใหม่ทองลม	บางกะปิ	37
	ร.ร.วัดพลับพลาย	ป้อมปราบศัตรูพ่าย	42
	ร.ร.มหาวิทยาลัยราชภัฏ	สัมพันธวงศ์	40
	ร.ร.วัดชนะสงคราม	พระนคร	43
	ร.ร.บางบัว	บางเขน	33
	(เฟิง ตั้งตรงจิตรวิทยาคาร)		
รวม			550

ข. จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยอาศัยเกณฑ์การจำแนกอาชีพ ของสำนักงานสถิติกลาง สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ (สำนักงานสถิติกลาง สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ, 2504:8) ดังนี้

1. อาชีพรับราชการ โภเภณาราชการทั่วไป
2. อาชีพธุรกิจและค้าขาย โภเภณการค้าขาย นายหนา
3. อาชีพรับจ้าง โภเภณการรับจ้างทั่วไป เช่น ชุติณ แบกขนสิ่งของ เป็นต้น
4. อาชีพเกษตรกร โภเภณการทํานา ทําสวน ทัวไร

ตาราง 3 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	จำนวนนักเรียน
รับราชการ	95
ธุรกิจและค้าขาย	182
รับจ้าง	164
เกษตรกร	109
รวม	550

ค. จำแนกตามโอกาสที่อ่านหนังสือ ได้ดังนี้

1. นักเรียนที่อ่านหนังสือเฉลี่ยวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า
2. นักเรียนที่อ่านหนังสือเฉลี่ยวันละ 1 - 2 ชั่วโมง
3. นักเรียนที่อ่านหนังสือเฉลี่ยวันละ 2 - 3 ชั่วโมง

ตาราง 4 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโอกาสที่อ่านหนังสือ

โอกาสที่อ่านหนังสือ	จำนวนนักเรียน
1 ชั่วโมงและต่ำกว่า	313
1 - 2 ชั่วโมง	172
2 - 3 ชั่วโมง	65
รวม	550

✓การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูล

เพื่อให้นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างแล้ว จึงตรวจให้คะแนน โดยถือเกณฑ์เช่นเดียวกับก่อนทดสอบ แล้วนำผลมาวิเคราะห์ดังนี้

1. หาคะแนนเฉลี่ยความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่น และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของแบบทดสอบ โดยแสดงดังในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบความสามารถในการฟัง การอ่านและการเขียน

แบบทดสอบ	จำนวนผู้เข้าสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเชื่อมั่น	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
การฟัง	550	30	18.2910	4.6437	.6986	± 2.5489
การอ่าน	550	30	17.0642	5.9998	.9347	± 1.5329
การเขียน	550	60	33.6500	9.9548	.8653	± 3.6534

จากตาราง 5 จะเห็นว่าแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับนี้ค่าคะแนนเฉลี่ยเกินกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม แสดงว่าเป็นแบบทดสอบที่ง่ายกว่าปกติเล็กน้อย แต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้นปีการศึกษา ซึ่งมีความรู้สูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เคมีเล็กน้อย และผู้ที่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 น่าจะมีสติปัญญาสูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่บ้าง เนื่องจากเป็นผู้อ่านการสอบเลื่อนชั้นแล้ว ค่าคะแนนที่ได้จึงสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยเล็กน้อย

เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบก็เห็นว่าอยู่ในเกณฑ์สูงทุกฉบับ และเมื่อพิจารณาความกลาดเกลื่อนมาตรฐานปรากฏว่าอยู่ในเกณฑ์ค่าและมีค่าใกล้เคียงกัน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์ที่แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนกระจุกกระจายพอสมควร

2. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน

ตาราง 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการฟัง การอ่านและการเขียน

แบบทดสอบ	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
การฟัง		.9562	.8689
การอ่าน			.9634
การเขียน			

จากตาราง 6 ปรากฏว่า

1. ความสามารถในการฟังมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านได้คำ x เท่ากับ .9562
2. ความสามารถในการฟังมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนได้คำ x เท่ากับ .8689
3. ความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนได้คำ x เท่ากับ .9634

การที่แบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับมีความสัมพันธ์กันสูงนั้น แสดงว่าแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับนี้วัดความสามารถในภาษาเดียวกัน ซึ่งจะเป็นลักษณะที่พึงประสงค์

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง
3. เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพแวดล้อมต่อไปนี้
 - ก. ภาษาที่พูดเมื่ออยู่ที่บ้าน
 - ข. อาชีพของผู้ปกครอง
 - ค. โอกาสที่จะอ่านหนังสือ

1. เปรียบเทียบสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 7 ภาษาที่พูดเมื่ออยู่ที่บ้าน

ภาษาที่พูดเมื่ออยู่ที่บ้าน	จำนวน
ภาษาถิ่น (สุราษฎร์ธานี)	211
ภาษากลาง (พระนคร)	339
รวม	550

จากตาราง 7 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานีพูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่ที่บ้าน และกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครพูดภาษากลางเมื่ออยู่ที่บ้าน

ตาราง 8 อาชีพของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	รับราชการ	ธุรกิจและ ค้าขาย	รับจ้าง	เกษตรกร	รวม
สุราษฎร์ธานี	29 (13.74%)	51 (24.17%)	22 (10.43%)	109 (51.66%)	211 (100%)
พระนครศรีอยุธยา	66 (19.47%)	131 (38.64%)	142 (41.89%)	-	339 (100%)

จากตาราง 8 จะเห็นว่าผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่อาชีพเกษตรกร (ร้อยละ 51.66) รองลงมาคืออาชีพธุรกิจและค้าขาย (ร้อยละ 24.17) อาชีพรับราชการ (ร้อยละ 13.74) และอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 10.43) ตามลำดับ ส่วนผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนใหญ่อาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 41.89) รองลงมาคือ อาชีพธุรกิจและค้าขาย (ร้อยละ 38.64) และอาชีพรับราชการ (ร้อยละ 19.47)

ตาราง 9 โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์ โดยเฉลี่ยต่อวัน

กลุ่มตัวอย่าง	โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์		
	อ่านหนังสือ	ฟังวิทยุ	ดูโทรทัศน์
สุราษฎร์ธานี	2 ชั่วโมง	.12 ชั่วโมง	.11 ชั่วโมง
พระนครศรีอยุธยา	1.11 ชั่วโมง	1.02 ชั่วโมง	2.07 ชั่วโมง

จากตาราง 9 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีโอกาสอ่านหนังสือโดยเฉลี่ย (วันละ 2 ชั่วโมง) มากกว่ากลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (วันละ 1.11 ชั่วโมง) แต่กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีโอกาสฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ (วันละ 1.02 ชั่วโมง และ 2.07 ชั่วโมงตามลำดับ) มากกว่ากลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี (วันละ .12 ชั่วโมงและ .11 ชั่วโมง ตามลำดับ)

ตาราง 10 วุฒิของครูที่สอน

ครูที่สอน	ปริญญาตรี	ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า	ป.กศ.หรือ เทียบเท่า	รวม
สุราษฎร์ธานี	-	4 (57.14%)	3 (42.86%)	7 (100%)
พระนครศรีอยุธยา	1 (11.11%)	7 (77.78%)	1 (11.11%)	9 (100%)

จากตาราง 10 จะเห็นว่าครูที่สอนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี วุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 57.14) และวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 42.86) จำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนครูที่สอนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาส่วนใหญ่วุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 77.78) รองลงมาคือวุฒิปริญญาตรี (ร้อยละ 11.11) และวุฒิ ป.กศ.หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 11.11)

แสดงว่า วุฒิของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสูงกว่าวุฒิของครูผู้สอนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตาราง 11 ประสิทธิภาพในการสอนภาษาไทยของครูที่สอน

ครูที่สอนกลุ่มตัวอย่าง	ประสิทธิภาพในการสอนภาษาไทยโดยเฉลี่ย
สุราษฎร์ธานี	4 ปี
พระนครศรี	7 ปี

จากตาราง 11 แสดงว่าครูที่สอนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรี มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาไทยมากกว่าครูที่สอนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตาราง 12 จำนวนนักเรียนในห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักเรียนในห้องเรียนโดยเฉลี่ย
สุราษฎร์ธานี	33 คน
พระนครศรี	40 คน

จากตาราง 12 แสดงว่าจำนวนนักเรียนในห้องเรียนในจังหวัดพระนครศรี โดยเฉลี่ยสูงกว่าจำนวนนักเรียนในห้องเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยเฉลี่ย

ตาราง 13 จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ของครูที่สอน

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์โดยเฉลี่ย
สุราษฎร์ธานี	24 ชั่วโมง
พระนครศรี	20 ชั่วโมง

จากตาราง 13 แสดงว่าจำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ของครูที่สอน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานีสูงกว่าจำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ของครูที่สอน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรี

2. เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 14 กาสถิติเบื้องต้นและค่าความแตกต่าง (t) เกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน

แบบทดสอบ	กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s^2	s	t
การฟัง	สุราษฎร์ธานี (ภาคใต้)	211	17.9336	16.8527	4.1052	3.1661 **
	พระนครศรี (ภาคกลาง)	339	19.0530	15.2397	3.9038	
การอ่าน	สุราษฎร์ธานี (ภาคใต้)	211	15.8615	20.2714	4.5023	7.5586 **
	พระนครศรี (ภาคกลาง)	339	18.9056	22.4409	4.7371	
การเขียน	สุราษฎร์ธานี (ภาคใต้)	211	31.6445	83.6016	9.1433	5.4579 **
	พระนครศรี (ภาคกลาง)	339	35.8908	70.9018	8.4206	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 จะเห็นว่า

1. การายเฉลี่ยของความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อทดสอบค่าสถิติโดยวิธี t -test แล้วปรากฏว่าความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การายเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อทดสอบค่าสถิติโดยวิธี t -test แล้วปรากฏว่าความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การายเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนของกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อทดสอบค่าสถิติโดยวิธี t -test แล้วปรากฏว่าความสามารถในการเขียนของกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพักอาศัยอยู่ตามบ้านพักกลางเมือง ส่วนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานีพักอาศัยอยู่ตามบ้านพักกลางเมือง ดังนั้นแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่พำนักอาศัยอยู่ตามบ้านพักกลางเมืองมีความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่พำนักอาศัยอยู่ตามบ้านพักกลางเมือง

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาษาที่พูดเมื่ออยู่บ้าน อาชีพของผู้ปกครองและโอกาสที่จะอ่านหนังสือ

ก. จำแนกตามภาษาที่พูดเมื่ออยู่บ้าน ปรากฏผลดังตาราง 14 ข้างต้น

ข. จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ตาราง 15 คาสติติเบื้องต้น เกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน
ของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่บ้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แบบทดสอบ	อาชีพ	N	$\bar{X}$	S
การฟัง	รับราชการ	29	18.345	3.930
	ธุรกิจและค้าขาย	51	18.647	4.289
	รับจ้าง	22	15.318	3.213
	เกษตรกร	109	18.018	4.069
การอ่าน	รับราชการ	29	16.793	5.361
	ธุรกิจและค้าขาย	51	17.392	5.134
	รับจ้าง	22	12.955	5.810
	เกษตรกร	109	15.486	5.340
การเขียน	รับราชการ	29	33.690	11.573
	ธุรกิจและค้าขาย	51	34.490	8.216
	รับจ้าง	22	30.364	8.748
	เกษตรกร	109	30.028	8.590

ตาราง 16 ค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน
ของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่นแม่อยู่บ้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แบบทดสอบ	อาชีพ	รับราชการ	ธุรกิจและ ค้าขาย	รับจ้าง	เกษตรกร
การฟัง	รับราชการ		.3195	3.0243**	.3595
	ธุรกิจและค้าขาย			3.6546	.8787
	รับจ้าง				3.4263*
	เกษตรกร				
การอ่าน	รับราชการ		.4878	2.4152*	1.1679
	ธุรกิจและค้าขาย			3.0980*	2.1605*
	รับจ้าง				1.8886
	เกษตรกร				
การเขียน	รับราชการ		.3282	1.1688	1.5914
	ธุรกิจและค้าขาย			1.8829	3.1553**
	รับจ้าง				.1648
	เกษตรกร				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 และตาราง 16 ปรากฏว่า

1. ความสามารถในการฟัง กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการกับอาชีพธุรกิจและค้าขาย กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการกับอาชีพเกษตรกร กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพธุรกิจและค้าขายกับอาชีพเกษตรกร ล้วนมีความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ อาชีพธุรกิจและค้าขาย และอาชีพเกษตรกร มีความสามารถในการฟังสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความสามารถในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการกับอาชีพธุรกิจและค้าขาย อาชีพรับราชการกับอาชีพเกษตรกร อาชีพรับจ้างกับอาชีพเกษตรกร ล้วนมีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการมีความสามารถในการอ่านสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับจ้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพธุรกิจและค้าขาย มีความสามารถในการอ่านสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับจ้าง และอาชีพเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความสามารถในการเขียน กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการกับอาชีพธุรกิจและค้าขาย อาชีพรับราชการกับอาชีพรับจ้าง อาชีพรับราชการกับอาชีพเกษตรกร อาชีพธุรกิจและค้าขายกับอาชีพรับจ้าง และอาชีพรับจ้างกับอาชีพเกษตรกร ล้วนมีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพธุรกิจและค้าขาย มีความสามารถในการเขียนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 คาสติกิเบื้องต้น เกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน
ของกุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่ในบ้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แบบทดสอบ	อาชีพ	N	$\bar{X}$	S
การฟัง	รับราชการ	66	19.076	4.134
	ธุรกิจและค้าขาย	131	18.992	3.714
	รับจ้าง	142	19.099	3.992
การอ่าน	รับราชการ	66	17.970	5.117
	ธุรกิจและค้าขาย	131	19.389	5.406
	รับจ้าง	142	18.894	5.314
การเขียน	รับราชการ	66	35.182	8.300
	ธุรกิจและค้าขาย	131	36.771	7.786
	รับจ้าง	142	35.408	9.008

ตาราง 18 ค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน
ของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่ที่บ้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แบบทดสอบ	อาชีพ	รับราชการ	ธุรกิจและค้าขาย	รับจ้าง
การฟัง	รับราชการ		.1392	.0378
	ธุรกิจและค้าขาย			.2294
	รับจ้าง			
การอ่าน	รับราชการ		1.8024	1.1988
	ธุรกิจและค้าขาย			.7633
	รับจ้าง			
การเขียน	รับราชการ		1.2938	.1778
	ธุรกิจและค้าขาย			1.3402
	รับจ้าง			

จากตาราง 17 และตาราง 18 ปรากฏว่า ความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่ที่บ้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่านักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพต่างกัน ความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนไม่ได้แตกต่างกันออกไปตามความแตกต่างของอาชีพของผู้ปกครอง

ตาราง 19 ค่าคะแนนเฉลี่ยค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและความแตกต่างเกี่ยวกับ
ความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่อาชีพ
ของผู้ปกครองเหมือนกัน จำแนกตามภาษาที่พูดเมื่ออยู่ที่บ้าน

แบบทดสอบ	อาชีพ	ภาษาถิ่น			ภาษากลาง			t
		N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การฟัง	รับราชการ	29	18.345	3.930	66	19.076	4.134	.8216
	ธุรกิจและค้าขาย	51	18.647	4.289	131	18.992	3.714	.6826
	รับจ้าง	22	15.318	3.213	142	19.099	3.992	4.9587*
การอ่าน	รับราชการ	29	16.793	5.361	66	17.970	5.117	1.1780
	ธุรกิจและค้าขาย	51	17.392	5.134	131	19.389	5.406	2.3216*
	รับจ้าง	22	12.955	5.810	142	18.894	5.314	4.5101**
การเขียน	รับราชการ	29	33.690	11.573	66	35.182	8.300	.6270
	ธุรกิจและค้าขาย	51	34.490	8.126	131	36.771	7.786	1.7067
	รับจ้าง	22	30.364	8.748	142	35.408	9.008	2.5065*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่า

1. ความสามารถในการฟัง

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการด้วยกันปรากฏว่า การาย
เฉลี่ยของความสามารถในการฟังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางสูงกว่าเล็กน้อย แต่
อย่างไรก็ตามเมื่อทดสอบค่าสถิติ โดยวิธี t-test แล้วไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า

ความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่นและกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางไม่แตกต่างกันจริง

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพธุรกิจและค้าขายด้วยกัน ปรากฏว่า การเรียงลำดับของความสามารถในการฟังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางสูงกว่าเล็กน้อย แต่อย่างไรก็ตามเมื่อทดสอบค่าสถิติโดยวิธี t -test แล้ว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่นและกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางไม่แตกต่างกันจริง

1.3 กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับจ้างด้วยกัน ปรากฏว่า การเรียงลำดับของความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางสูงกว่าพอสมควร เมื่อทดสอบค่าสถิติโดยวิธี t -test แล้วปรากฏว่าต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่น

2. ความสามารถในการอ่าน

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองรับราชการด้วยกัน ปรากฏว่า การเรียงลำดับของความสามารถในการอ่านนั้น กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางสูงกว่าเล็กน้อย แต่เมื่อทดสอบค่าสถิติโดยวิธี t -test แล้วปรากฏว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่นและกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางไม่แตกต่างกันจริง

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพธุรกิจและค้าขายด้วยกัน การเรียงลำดับของความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางสูงกว่าพอสมควร และเมื่อทดสอบค่าสถิติโดยวิธี t -test แล้วปรากฏว่า ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่น

2.3 กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับจ้างด้วยกัน การเรียงลำดับของความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางสูงกว่าพอสมควร และเมื่อทดสอบค่าสถิติโดยวิธี t -test แล้วปรากฏว่าต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของสถิติ แสดงว่าความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่น

3. ความสามารถในการเขียน

3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการด้วยกัน การรายเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางสูงกว่าเล็กน้อย และเมื่อทดสอบการสถิติโดยวิธี t -test แล้ว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความสามารถในการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่นและกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางไม่แตกต่างกันจริง

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพธุรกิจและค้าขายด้วยกัน การรายเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางสูงกว่าเล็กน้อย และเมื่อทดสอบการสถิติโดยวิธี t -test แล้ว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความสามารถในการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่นและกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางไม่แตกต่างกันจริง

3.3 กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับจ้างด้วยกัน การรายเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางสูงกว่าพอสมควร และเมื่อทดสอบการสถิติโดยวิธี t -test แล้ว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความสามารถในการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่น

ตาราง 20 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความสามารถ
ในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ
ของผู้ปกครอง

แบบทดสอบ	อาชีพ : ค่าสถิติ	รับราชการ	ธุรกิจ และค้าขาย	รับจ้าง	เกษตรกร
การฟัง	N	95	182	164	109
	$\bar{X}$	18.8526	18.8956	18.5915	18.0180
	S	4.0659	3.8744	4.0967	4.0690
การอ่าน	N	95	182	164	109
	$\bar{X}$	17.6105	18.8407	18.0976	15.4860
	S	5.1927	5.3540	5.7357	5.3400
การเขียน	N	95	182	164	109
	$\bar{X}$	34.7263	36.1319	34.7317	30.0280
	S	9.3813	7.9525	9.1115	8.5900

ตาราง 21 ค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แบบทดสอบ	อาชีพ	รับราชการ	ธุรกิจ และค้าขาย	รับจ้าง	เกษตรกร
การฟัง	รับราชการ		.0849	.4968	1.4619
	ธุรกิจและค้าขาย			.7074	1.8128
	รับจ้าง				1.1374
	เกษตรกร				
การอ่าน	รับราชการ		1.8519	.6999	1.6907
	ธุรกิจและค้าขาย			1.2418	5.1818**
	รับจ้าง				3.8412**
	เกษตรกร				
การเขียน	รับราชการ		1.2453	.0045	3.7106**
	ธุรกิจและค้าขาย			1.5154	6.0300**
	รับจ้าง				4.3244**
	เกษตรกร				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 และตาราง 21 ปรากฏว่า

1. ความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ไม่แตกต่างกัน แสดงว่าเมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน

2. ความสามารถในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการกับอาชีพธุรกิจและค้าขาย อาชีพรับราชการกับอาชีพรับจ้าง อาชีพรับราชการกับอาชีพเกษตรกร และอาชีพธุรกิจและค้าขายกับอาชีพรับจ้าง มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพธุรกิจและค้าขาย และกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับจ้างมีความสามารถในการอ่านสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความสามารถในการเขียน กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการกับอาชีพธุรกิจและค้าขาย อาชีพรับราชการกับอาชีพรับจ้าง และอาชีพธุรกิจและค้าขายกับอาชีพรับจ้าง ล้วนมีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ อาชีพธุรกิจและค้าขาย และอาชีพรับจ้าง มีความสามารถในการเขียนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองอาชีพเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ก. จำแนกตามโอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ

ตาราง 22 คาคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความสามารถในการ
ฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่ที่บ้าน
จำแนกตามโอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ

แบบทดสอบ	กา ส ถ ิ ติ โอกาส	N	$\bar{x}$	s
	โอกาส			
การฟัง	1 ชม.และต่ำกว่า	100	17.380	4.0346
	1 - 2 ชม.	77	18.000	4.255
	2 - 3 ชม.	34	19.412	3.677
การอ่าน	1 ชม.และต่ำกว่า	100	14.750	4.931
	1 - 2 ชม.	77	16.234	5.749
	2 - 3 ชม.	34	18.294	5.513
การเขียน	1 ชม.และต่ำกว่า	100	29.450	7.957
	1 - 2 ชม.	77	32.519	9.433
	2 - 3 ชม.	34	36.118	10.005

ตาราง 23 ค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน
ของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาถิ่นไม่อยู่ที่บ้าน จำแนกตามโอกาสที่นักเรียน
จะอ่านหนังสือ

แบบทดสอบ	โอกาส	1 ชั่วโมง และต่ำกว่า	1-2 ชั่วโมง	2-3 ชั่วโมง
การฟัง	1 ช.ม.และต่ำกว่า		.3348	1.0721
	1 - 2 ช.ม.			1.7748
	2 - 3 ช.ม.			
การอ่าน	1 ช.ม.และต่ำกว่า		1.8096	3.3237**
	1 - 2 ช.ม.			1.7913
	2 - 3 ช.ม.			
การเขียน	1 ช.ม.และต่ำกว่า		2.2950*	3.5252**
	1 - 2 ช.ม.			1.7770
	2 - 3 ช.ม.			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 และตาราง 23 แสดงว่า

1. ความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามโอกาสที่จะอ่านหนังสือ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเมื่อจำแนกตามโอกาสที่จะอ่านหนังสือแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการฟัง ไม่แตกต่างกัน

2. ความสามารถในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสจะอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า กับกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง กับกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2 - 3 ชั่วโมง มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2 - 3 ชั่วโมงมีความสามารถในการอ่านสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมง และต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความสามารถในการเขียน กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง กับกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2 - 3 ชั่วโมง มีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง และกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2 - 3 ชั่วโมง มีความสามารถในการเขียนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมง และต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางไม่อยู่ที่บ้าน จำแนกตามโอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ

แบบทดสอบ	กาสดิติ	N	$\bar{X}$	S
	โอกาส			
การฟัง	1 ช.ม.และต่ำกว่า	213	18.944	3.894
	1 - 2 ช.ม.	95	18.758	4.194
	2 - 3 ช.ม.	31	20.710	2.493
การอ่าน	1 ช.ม.และต่ำกว่า	213	18.779	5.235
	1 - 2 ช.ม.	95	18.505	5.554
	2 - 3 ช.ม.	31	21.000	4.851
การเขียน	1 ช.ม.และต่ำกว่า	213	35.488	8.334
	1 - 2 ช.ม.	95	35.674	8.650
	2 - 3 ช.ม.	31	39.323	7.761

ตาราง 25 ค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน
ของกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่ที่บ้าน จำแนกตามโอกาสที่นักเรียน
จะอ่านหนังสือ

แบบทดสอบ	โอกาส ๑	1 ชั่วโมง และต่ำกว่า	1-2 ชั่วโมง	2-3 ชั่วโมง
การฟัง	1 ช.ม.และต่ำกว่า		.3673	3.3883**
	1 - 2 ช.ม.			3.1433**
	2 - 3 ช.ม.			
การอ่าน	1 ช.ม.และต่ำกว่า		.4070	2.3572*
	1 - 2 ช.ม.			2.3965*
	2 - 3 ช.ม.			
การเขียน	1 ช.ม.และต่ำกว่า		.1763	2.5459*
	1 - 2 ช.ม.			2.2083*
	2 - 3 ช.ม.			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 24 และตาราง 25 ปรากฏว่า

1. ความสามารถในการฟัง กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมง และต่ำกว่า กับกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง มีความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2 - 3 ชั่วโมง มีความสามารถในการฟังสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า และกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความสามารถในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมง และต่ำกว่า กับกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2 - 3 ชั่วโมง มีความสามารถในการอ่านสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมง และต่ำกว่า และกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความสามารถในการเขียน กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมง และต่ำกว่า กับกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง มีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2 - 3 ชั่วโมง มีความสามารถในการเขียนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมง และต่ำกว่า และกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานและความแตกต่างเกี่ยวกับ
 ความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาส
 ที่จะอ่านหนังสือเท่ากัน จำแนกตามภาษาที่พูดเมื่ออยู่ที่บ้าน

แบบทดสอบ	โอกาส	ภาษาถิ่น			ภาษากลาง			t
		N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S	
การฟัง	1 ชม.และต่ำกว่า	100	17.380	4.0346	213	18.944	3.894	.3657
	1 - 2 ชม.	77	16.000	4.255	95	18.758	4.194	1.1692
	2 - 3 ชม.	34	19.412	3.677	31	20.710	2.493	1.6783
การอ่าน	1 ชม.และต่ำกว่า	100	14.750	4.931	213	18.779	5.235	6.6071**
	1 - 2 ชม.	77	16.234	5.749	95	18.505	5.554	2.6155*
	2 - 3 ชม.	34	18.294	5.513	31	21.000	4.851	2.1047*
การเขียน	1 ชม.และต่ำกว่า	100	29.450	7.957	213	35.488	8.334	6.1650*
	1 - 2 ชม.	77	32.519	9.433	95	35.674	8.650	2.2633*
	2 - 3 ชม.	34	36.118	10.005	31	39.323	7.761	1.4493

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากตาราง 26 แสดงว่า

1. ความสามารถในการฟังของกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือเท่ากัน
จำแนกตามภาษาที่พูดเมื่ออยู่บ้านแล้ว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า
เมื่อมีโอกาอ่านหนังสือเท่ากัน กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาดั้นและกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลาง
มีความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน
2. ความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือเท่ากัน
จำแนกตามภาษาที่พูดเมื่ออยู่บ้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือไม่มี
โอกาสอ่านหนังสือเท่ากัน กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลาง มีความสามารถในการอ่าน
สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาดั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ความสามารถในการเขียน กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ
2 - 3 ชั่วโมงเท่ากัน กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาดั้นและกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลาง มี
ความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ
1 ชั่วโมงและต่ำกว่า และวันละ 1 - 2 ชั่วโมง ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษากลาง
มีความสามารถในการเขียนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาดั้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 27 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโอกาสที่จะอ่านหนังสือ

แบบทดสอบ	โอกาสฯ	N	$\bar{X}$	S
การฟัง	1 ช.ม.และต่ำกว่า	313	18.444	4.001
	1 - 2 ช.ม.	172	18.413	4.226
	2 - 3 ช.ม.	65	20.031	3.211
การอ่าน	1 ช.ม.และต่ำกว่า	313	17.492	5.466
	1 - 2 ช.ม.	172	17.488	5.738
	2 - 3 ช.ม.	65	19.585	5.344
การเขียน	1 ช.ม.และต่ำกว่า	313	33.559	8.674
	1 - 2 ช.ม.	172	34.261	9.119
	2 - 3 ช.ม.	65	37.646	9.080

ตาราง 28 ค่าความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโอกาสที่จะอ่านหนังสือ

แบบทดสอบ	โอกาส	1 ชั่วโมง และต่ำกว่า	1-2 ชั่วโมง	2-3 ชั่วโมง
การฟัง	1 ช.ม.และต่ำกว่า		.0795	3.4652**
	1 - 2 ช.ม.			3.1626**
	2 - 3 ช.ม.			
การอ่าน	1 ช.ม.และต่ำกว่า		.0067	2.8611**
	1 - 2 ช.ม.			2.6391**
	2 - 3 ช.ม.			
การเขียน	1 ช.ม.และต่ำกว่า		.8257	3.3272**
	1 - 2 ช.ม.			2.5571*
	2 - 3 ช.ม.			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 27 และตาราง 28 ปรากฏว่า

1. ความสามารถในการฟัง กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมง และต่ำกว่ากับกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2 - 3 ชั่วโมง มีความสามารถในการฟังสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า และกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความสามารถในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมง และต่ำกว่า กับกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2 - 3 ชั่วโมง มีความสามารถในการอ่านสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า และกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความสามารถในการเขียน กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมง และต่ำกว่า กับกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง มีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2 - 3 ชั่วโมง มีความสามารถในการเขียนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า และกลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและเสนอแนะ

การศึกษาอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดพระนคร ครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมบางประการและความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และในจังหวัดพระนคร เพื่อจะได้ทราบว่าสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวหรือไม่ เพียงใด ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะช่วยให้ได้ข้อเสนอแนะแก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเรียนภาษาไทยในระดับชั้นนี้ เพื่อใช้ในการปรับปรุงประมวลการสอน การสอนการเรียนและกิจกรรมนอกหลักสูตรวิชาภาษาไทย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 และกำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2514 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดพระนคร ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวนโรงเรียน 7 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 211 คน
จำนวนครู 7 คน

จังหวัดพระนคร จำนวนโรงเรียน 9 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 339 คน
จำนวนครู 9 คน

รวมทั้งสิ้น จำนวนโรงเรียน 16 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 550 คน จำนวนครู 16 คน

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือแบบสอบถาม และแบบทดสอบความสามารถในการเรียนภาษาไทย ผู้เขียนได้สร้างแบบทดสอบขึ้น

และนำไปทดลองสอนนักเรียนโรงเรียนวัดโบสถ์ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 80 คน แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค 27 % หัวท้าย เพื่อหาคุณภาพข้อสอบเป็นรายข้อและปรับปรุงให้ดีขึ้น แล้วจึงนำแบบสอบถามและแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปสอบถามและทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และนำข้อมูลมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล กระทำโดยแจกแจงคะแนนของแบบทดสอบแต่ละตอน แล้วจำแนกข้อมูลออกเป็นกลุ่มเปรียบเทียบระหว่างภาษาที่พูดเมื่ออยู่ที่บ้าน อาชีพของผู้ปกครอง และโอกาสที่จะอ่านหนังสือ แล้วคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Means) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) และค่าความแตกต่าง (t-test) ของคะแนนเฉลี่ย

ข้อสังเกตเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมบางประการของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีสภาพแวดล้อมบางประการที่น่าสังเกต ดังนี้

ก. นักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีพูดภาษาดั้นเมื่ออยู่ที่บ้าน นักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพูดภาษากลางเมื่ออยู่ที่บ้าน

ข. นักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร อาชีพธุรกิจ และค้าขาย อาชีพรับราชการ และอาชีพรับจ้าง ตามลำดับ นักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง อาชีพธุรกิจและค้าขาย และอาชีพรับราชการตามลำดับ

ค. นักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีโอกาสอ่านหนังสือเฉลี่ยต่อวันมากกว่านักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่นักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีโอกาสฟังวิทยุและดูโทรทัศน์เฉลี่ยต่อวันมากกว่านักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ง. วุฒิของครูที่สอนนักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสูงกว่าวุฒิของครูที่สอนนักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จ. ครูที่สอนนักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมากกว่าครูที่สอนนักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ฉ. จำนวนนักเรียนในห้องเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มากกว่าจำนวนนักเรียนในห้องเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข. จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ของครูที่สอนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมากกว่า
จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ของครูที่สอนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

*สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้เกี่ยวกับอิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลกระทบต่อ
ความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีความสามารถในการเรียนภาษาไทยสูงกว่า
นักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือมีความแตกต่างกันทั้งความ
สามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียน

2. นักเรียนที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่บ้านมีความสามารถในการเรียนภาษาไทย
สูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. อาชีพของผู้ปกครอง มีผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของ
นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ความสามารถในการฟัง

ก. นักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพต่างกันมีความสามารถในการฟัง
ไม่แตกต่างกัน

ข. เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังระหว่างกลุ่มตัวอย่าง
ที่ผู้ปกครองอาชีพเหมือนกัน แต่พูดภาษาต่างกันเมื่ออยู่บ้าน ปรากฏว่า

กลุ่มนักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการ นักเรียนที่พูดภาษา
ต่างกันเมื่ออยู่บ้าน มีความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน

กลุ่มนักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพธุรกิจและค้าขาย ถึงแม้จะพูดภาษา
ต่างกันเมื่ออยู่บ้าน ก็มีความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน

กลุ่มนักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพรับจ้าง นักเรียนที่พูดภาษากลาง
เมื่ออยู่บ้านมีความสามารถในการฟังสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่บ้าน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ

ค. นักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่ที่บ้าน ปรากฏว่านักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการกับอาชีพธุรกิจและค้าขาย อาชีพรับราชการกับอาชีพเกษตร และอาชีพธุรกิจและค้าขายกับอาชีพเกษตร มีความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการและอาชีพธุรกิจและค้าขาย มีความสามารถในการฟังสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพเกษตรมีความสามารถในการฟังสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพรับจ้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่ที่บ้าน แ่ผู้ปกครองอาชีพต่างกัน แต่ความสามารถในการฟังของนักเรียนไม่แตกต่างกัน

3.2 ความสามารถในการอ่าน

ก. นักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการกับอาชีพธุรกิจและค้าขาย อาชีพรับราชการกับอาชีพรับจ้าง อาชีพรับราชการกับอาชีพเกษตร และอาชีพธุรกิจและค้าขายกับอาชีพรับจ้าง มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพธุรกิจและค้าขาย และอาชีพรับจ้าง มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพเกษตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข. เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพเดียวกัน แต่พูดภาษาต่างกันเมื่ออยู่ที่บ้าน ปรากฏว่า

กลุ่มนักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการแต่พูดภาษาต่างกันเมื่ออยู่ที่บ้าน ก็มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน

กลุ่มนักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพธุรกิจและค้าขาย นักเรียนที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่ที่บ้านมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่ที่บ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มนักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพรับจ้าง นักเรียนที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่ที่บ้านมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่ที่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ก. เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่ที่บ้าน ปรากฏว่า นักเรียนที่พูดกรອງอาชีพรับราชการกับอาชีพธุรกิจและค้าขาย อาชีพรับราชการกับอาชีพเกษตร อาชีพรับจ้างกับอาชีพเกษตร มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน แต่ - นักเรียนที่พูดกรອງอาชีพธุรกิจและค้าขาย มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดกรອງอาชีพรับจ้างและอาชีพเกษตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่พูดกรອງอาชีพรับราชการมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดกรອງอาชีพรับจ้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่ที่บ้าน แต่พูดกรອງอาชีพต่างกัน มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน

3.3 ความสามารถในการเขียน

ก. นักเรียนที่พูดกรອງอาชีพรับราชการกับอาชีพรับจ้าง อาชีพธุรกิจและค้าขายกับอาชีพรับจ้าง มีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน แต่ นักเรียนที่พูดกรອງอาชีพรับราชการ อาชีพธุรกิจและค้าขายและอาชีพรับจ้าง มีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่พูดกรອງอาชีพเกษตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข. เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่พูดกรອງอาชีพเดียวกัน แต่พูดภาษาต่างกันเมื่ออยู่ที่บ้าน ปรากฏผลดังนี้

กลุ่มนักเรียนที่พูดกรອງอาชีพรับราชการ แต่พูดภาษาต่างกันเมื่ออยู่ที่บ้าน มีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน

กลุ่มนักเรียนที่พูดกรອງอาชีพธุรกิจและค้าขาย แต่พูดภาษาต่างกันเมื่ออยู่ที่บ้าน มีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน

กลุ่มนักเรียนที่พูดกรອງอาชีพรับจ้าง นักเรียนที่พูดภาษากลาง เมื่ออยู่ที่บ้านมีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่ที่บ้าน

ค. เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่ที่บ้าน ปรากฏว่า นักเรียนที่พูดกรອງอาชีพรับราชการกับอาชีพธุรกิจและค้าขาย อาชีพรับราชการกับอาชีพรับจ้าง อาชีพรับราชการกับอาชีพเกษตร อาชีพธุรกิจและค้าขายกับอาชีพรับจ้าง และอาชีพรับจ้างกับอาชีพเกษตร มีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน แต่ นักเรียนที่

ผู้ปกครองอาชีพธุรกิจและค้าขาย มีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพเกษตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่ที่บ้าน แต่ผู้ปกครองอาชีพต่างกัน มีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน

4. โอกาสที่นักเรียนอ่านหนังสือมีผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทย
ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ความสามารถในการฟัง

ก. นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมง และต่ำกว่ากับนักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1-2 ชั่วโมง มีความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2-3 ชั่วโมง มีความสามารถในการฟังสูงกว่านักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า และวันละ 1-2 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข. นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือโดยเฉลี่ยทุกวันเท่ากัน แต่พูดภาษาต่างกันเมื่ออยู่ที่บ้าน มีความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน

ค. นักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่ที่บ้าน มีโอกาสอ่านหนังสือโดยเฉลี่ยทุกวันไม่เท่ากัน มีความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่ที่บ้าน นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า และนักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1-2 ชั่วโมง มีความสามารถในการฟังไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2-3 ชั่วโมง มีความสามารถในการฟังสูงกว่านักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า และวันละ 1-2 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 ความสามารถในการอ่าน

ก. นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า กับนักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1-2 ชั่วโมง มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2-3 ชั่วโมง มีความสามารถในการอ่าน

สูงกว่านักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า และวันละ 1-2 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข. เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือโดยเฉลี่ยต่อวันเท่ากัน แต่พูดภาษาต่างกันเมื่ออยู่ที่บ้าน ปรากฏว่านักเรียนที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่บ้านมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ค. เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่บ้าน นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า กับวันละ 1-2 ชั่วโมง วันละ 1-2 ชั่วโมงกับวันละ 2-3 ชั่วโมง มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2-3 ชั่วโมง มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า และวันละ 1-2 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่บ้านที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า กับวันละ 1-2 ชั่วโมง มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2-3 ชั่วโมง มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า และวันละ 1-2 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 ความสามารถในการเขียน

ก. นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า กับวันละ 1-2 ชั่วโมง มีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2-3 ชั่วโมง มีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า และวันละ 1-2 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข. เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือโดยเฉลี่ยวันละเท่ากัน แต่พูดภาษาต่างกันเมื่ออยู่ที่บ้าน ปรากฏว่า

กลุ่มนักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า นักเรียนที่พูดภาษากลางมีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มนักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1-2 ชั่วโมง นักเรียนที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่บ้าน มีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มนักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2-3 ชั่วโมง แต่พูดภาษาต่างกันเมื่ออยู่บ้าน มีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน

ค. นักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่บ้าน มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1-2 ชั่วโมง กับวันละ 2-3 ชั่วโมง มีความสามารถในการเขียนไม่แตกต่างกัน แต่ นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1-2 ชั่วโมง และวันละ 2-3 ชั่วโมง มีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่บ้าน มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 2-3 ชั่วโมง มีความสามารถในการเขียนสูงกว่านักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 ชั่วโมงและต่ำกว่า และวันละ 1-2 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ในการศึกษากันครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสามารถในการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันดังนี้

1. ภาษาที่พูดเมื่ออยู่บ้าน

เนื่องจากการสอนการเรียนในห้องเรียน ครูใช้ภาษากลางเป็นเครื่องมือสื่อสาร ดังนั้นนักเรียนที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่บ้านซึ่งมีความเคยชินกับการใช้ภาษากลางจึงสามารถเรียนภาษาไทยได้ดีกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นเมื่ออยู่บ้าน

2. อาชีพของผู้ปกครอง

นักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพเกษตรมีความสามารถในการอ่านและการเขียนต่ำกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพอื่น ทั้งนี้ได้เป็นที่ยอมรับกันว่า อาชีพเกษตรเป็นอาชีพที่ต้องใช้แรงงานมาก ผู้ปกครองจึงอาศัยแรงงานของเด็ก ทำให้เด็กมีเวลาให้แกการ

ศึกษาน้อยลง นอกจากนี้อาชีพเกษตรมีลักษณะงานที่ไม่ส่งเสริมทักษะทางภาษา เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น เช่น อาชีพธุรกิจและค้าขาย ดังนั้นนักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพเกษตรจึงมีความสามารถในการอ่านและการเขียนต่ำกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพอื่น

3. โอกาสในการอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ และดูโทรทัศน์

นักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีโอกาสฟังวิทยุและดูโทรทัศน์มากกว่านักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี วิทยุและโทรทัศน์เป็นเครื่องสื่อสารมวลชนที่ให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน นักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงมีโอกาสฝึกฝนทักษะทางภาษามากกว่านักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ถึงแม้นักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีโอกาสอ่านหนังสือโดยเฉลี่ยต่อวันมากกว่านักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่ปรากฏว่าทักษะในการอ่านหนังสือของนักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานียังไม่ดีพอ ทำให้อ่านช้า แม้ใช้เวลาอ่านมากก็ไม่ให้ผลเท่ากับผู้ท้ออ่านได้เร็วกว่า จึงเป็นผลเกี่ยวเนื่องไปถึงความสามารถในการเรียนภาษาไทย ส่วนนักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจะมีโอกาสอ่านหนังสือโดยเฉลี่ยต่อวันน้อยกว่า แต่มีทักษะในการอ่านสูงกว่า จึงอ่านได้เร็วกว่า

นอกจากนี้นักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้เลือกรายการวิทยุและรายการโทรทัศน์จากสถานีส่งในการฟังและชมได้มากกว่านักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีโอกาสดังกล่าวน้อยกว่ามาก กวดยเหตุดังกล่าวนี้นักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงมีความสามารถในการอ่านและการเขียนสูงกว่านักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

4. วุฒิของครู

วุฒิของครูที่สอนนักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสูงกว่าวุฒิของครูที่สอนนักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ครูที่มีวุฒิสองย่อมนมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาตลอดจนเทคนิคในการสอนการเรียนกว้างขวางกว่าครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ดังนั้นนักเรียนที่เรียนกับครูที่วุฒิสองจึงมีความรู้ความสามารถในแขนงวิชาต่าง ๆ สูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูวุฒิต่ำกว่า

5. ประสบการณ์ของครูที่สอน

ครูที่สอนนักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยนานกว่าครูที่สอนนักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากย่อม

เคยประสบปัญหาในการสอนการเขียนมามาก ประสิทธิภาพในการสอนของครูจึงเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนเป็นอันมาก นั่นคือ นักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนวิชาภาษาไทยมากกว่าย่อมมีความสามารถในการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนกับครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนน้อยกว่า

6. จำนวนนักเรียนในห้องเรียน

เป็นที่ประจักษ์กันอยู่แล้วว่าจำนวนนักเรียนในห้องเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพของการสอนการเขียน กล่าวคือ ห้องเรียนที่มีนักเรียนไม่มากเกินไป ครูที่สอนมีโอกาสเอาใจใส่ดูแลได้ทั่วถึง ทำให้การสอนการเขียนมีประสิทธิภาพสูงกว่าห้องเรียนที่มีนักเรียนมากเกินไป ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จำนวนนักเรียนในห้องเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนนักเรียนในห้องเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีน่าจะมีความสามารถในการเรียนสูงกว่านักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่เนื่องจากนักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้เปรียบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เช่น ภาษาที่พูดเมื่ออยู่ภูมิลำเนา โอกาสในการฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ ภูมิ ประสิทธิภาพในการสอนและจำนวนชั่วโมงสอน ตลอดจนค่าตอบแทนของครูที่สอน ดังนั้นจำนวนนักเรียนในห้องเรียนจึงไม่มีอิทธิพลพอที่จะทำให้ความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาลดลง

7. จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ของครูที่สอน

ครูที่มีภาระการสอนมากเกินไปย่อมเกิดความอ่อนเพลียและเคร่งเครียด ซึ่งอาจมีผลกระทบกระเทือนต่อการสอนการเขียน กล่าวคือ ทำให้การสอนการเขียนได้ผลไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นนักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งเรียนกับครูที่มีจำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์มาก ความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงต่ำกว่านักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งจำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ของครูที่สอนไม่มากเกินไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารและครูใหญ่

1.1 สนับสนุนและให้ความสะดวกเกี่ยวกับเวลา การเงิน และให้กำลังใจ

ครูสอนภาษาไทยในการจัดกิจกรรมเพื่อให้การสอนการเขียนภาษาไทยดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 เป็นผู้นำและให้ความร่วมมือในการจัดประมวลการสอนและวางแผนงานกับครูภาษาไทย ตลอดจนติดตามดูแลการดำเนินงานให้บรรลุจุดประสงค์

1.3 ช่วยขจัดอุปสรรคในการดำเนินงานของครู

1.4 ส่งเสริมและกระตุ้นให้ครูศึกษาหาความรู้เพื่อนำมาปรับปรุงใช้ในการจัดการสอนการเขียนภาษาไทย เช่น อนุญาตให้ลาศึกษาต่อ การสอบเลื่อนวิทยฐานะ และการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากตำรา ตำราตัวตนเอง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูที่สอนภาษาไทยในภาคการศึกษา 3

2.1 ครูที่สอนนักเรียนในภาคการศึกษา 3 ซึ่งนักเรียนพูดภาษาถิ่นได้เมื่ออยู่ที่บ้าน ควรชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของภาษากลางซึ่งเป็นแบบแผนในการใช้ภาษาของชาติ คนในชาติจึงต้องเรียนภาษากลางเป็นภาษาของส่วนรวม

2.2 จัดมุมหนังสือ โดยการจัดหาหนังสือที่มีภาพสวยงามให้อย่างอ่าน ครูเป็นผู้แนะนำหนังสือโดยเป็นผู้อ่านหรือเล่าให้ฟังบ้างเป็นครั้งคราวเพื่อก่อความสนใจของนักเรียนทั้งนี้จะทำให้นักเรียนมีโอกาสอ่านหนังสือกว้างขวางขึ้น และยังเป็นการเสริมสร้างนิสัยที่ดีในการอ่านให้แก่เด็กด้วย

2.3 จัดกิจกรรมในห้องเรียน ได้แก่ การฝึกให้นักเรียนรู้จักใช้คำศัพท์และสำนวนในการพูดและการเขียนให้ถูกต้องตามแบบแผนของภาษาไทย โดยครูเป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้ภาษาคำกล่าว

2.4 ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษากลางในโรงเรียนให้มากขึ้น โดยการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรซึ่งอาจทำได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.4.1 จัดให้มีการแสดงละคร โดยดัดแปลงบทเรียนหรือเหตุการณ์ที่น่าสนใจเป็นเนื้อเรื่องที่แสดง

2.4.2 จัดรายการวิทยุภายในโรงเรียนในระหว่างพักกลางวัน โดยจัดรายการเกี่ยวกับข่าว สารคดี สิ่งที่น่าสนใจ และให้นักเรียนฝึกเปลี่ยนกันเป็นโฆษกและผู้จัดรายการหมุนเวียนไป เพื่อให้เด็กเรียนเคยชินกับภาษากลางมากขึ้น ในขณะที่เด็กด้วยกันก็ทำให้นักเรียนได้รับทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน

2.4.3 ให้นักเรียนมีโอกาสดูหนังที่ประชุมสม่ำเสมอ

2.4.4 จัดให้มีการประกวดและการแข่งขัน เช่น ประกวดการเล่านิทาน ประกวดการเขียนข้อความ ประกวดการอ่านหนังสือ แข่งขันการสะกดการันต์ เป็นต้น โดยมีรางวัลสำหรับผู้ชนะเลิศในการประกวดหรือการแข่งขันเป็นเกียรติและกำลังใจมากกว่ามุ่งทางวัตถุรางวัล

2.4.5 จัดนักเรียนที่เก่งเป็นพี่เลี้ยงคอยให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนนักเรียนเป็นการบ่มเพาะครูในบางโอกาส

2.5 เนื่องจากนักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพเกษตรกรและอาชีพรับจ้างเป็นผู้ที่เสียเปรียบนักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพรับราชการและอาชีพธุรกิจและค้าขายโดยสถานภาพ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษากลางข้างตน ครูควรแบ่งแยะและให้โอกาสแก่นักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพเกษตรกรและอาชีพรับจ้างในการฝึกฝนทักษะอย่างสม่ำเสมอ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับครูที่สอนภาษาไทยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ครูที่สอนนักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการสอนการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนเช่นเกี่ยวกับที่ใดกล่าวมาแล้วข้างตน แต่ควรคัดกรองเนื้อหาให้มากขึ้นพอเหมาะกับความสามารถของนักเรียน ทั้งนี้ครูสามารถศึกษาเกี่ยวกับภาษาที่นักเรียนพูดเมื่ออยู่บ้าน และอาชีพของผู้ปกครองออก เนื่องจากนักเรียนที่พูดภาษากลางเมื่ออยู่บ้านและผู้ปกครองอาชีพต่างกันมีความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะสำหรับครูที่สอนวิชาอื่น ๆ

เนื่องจากความสามารถในการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนมีส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ดีด้วย ดังนั้นครูที่สอนวิชาอื่น ๆ จึงควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมทักษะทางภาษาของนักเรียน โดยการเป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ตลอดจนกวาดขันเอาใจใส่ต่อการใช้ภาษาของนักเรียนขณะที่กำลังเรียนวิชาที่ตนสอนด้วย

5. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษากันต่อไป

5.1 การศึกษาความสามารถในการพูดของนักเรียนที่มีสภาพแวดล้อมต่างกัน

5.2 ควรศึกษาอิทธิพลของสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียน เช่น ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อนเล่นของเด็ก ทั้งที่บ้านและโรงเรียน เป็นต้น

5.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบความรู้ภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่พูดภาษากลาง เมื่ออยู่บ้าน กับนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นอื่น ๆ เมื่ออยู่บ้าน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก้อ สวัสดิ์พาณิชย์ การสอนอ่านในชั้นประถม โรงพิมพ์การศาสนา 2505, 199 หน้า.
การวิจัย, กอง กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ "การทดสอบความรู้ภาษาไทยของ
นักเรียนในจังหวัดภูเก็ตที่เรียนจบชั้นประถมปีที่ 4" การวิจัยทางการศึกษา
8: 1-14 มกราคม 2505.
- คุรุสภา ชุมนุมภาษาไทย สื่อภาษา โรงพิมพ์คุรุสภา 2513, 84 หน้า.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะอักษรศาสตร์ ชุมนุมภาษาไทย ชุมนุมภาษาไทย 2504-2505
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 210 หน้า.
- ชวาล แพร์ติกุล เทคนิคการวัดผล โรงพิมพ์วัฒนาพานิช 2509, 152 หน้า.
ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประถมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2503
กรุงเทพการพิมพ์ 2503, 42 หน้า.
- สถิติกลาง, สำนักงาน สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ สำมะโนประชากรแห่ง -
ประเทศไทย พ.ศ. 2503 ภาคกลาง โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2504,
35 หน้า.
- สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นประถม
ปีที่หนึ่ง เมื่อเทียบกับหลักสูตร โรงพิมพ์คุรุสภา 2511, 229 หน้า.
- สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ สภาพการรู้หนังสือของผู้จบชั้นประถมปีที่สี่
โรงพิมพ์คุรุสภา 2512, 225 หน้า.
- สุคา ช่างโชติ การศึกษาอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษาของ
นักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนคร วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 191 หน้า.

- Ashworth, Marion Schrimsher, "A Comparative Study of Selected Background Factors Related to Achievement of Fifth and Sixth Grade Students," Dissertation Abstract 24 : 3224-A, 1963.
- Balogh, Joseph K., "Television Viewing Habit of High School Boy," Educational Research Bulletin 37 (3) : 60-71, March 11, 1959.
- Edwards, Allan L., Statistical Analysis, Holt, Rinehart and Winston, Inc., New York, 1969, 244 pp.
- Fan, Chung - Teh, Item Analysis Table, Educational Testing Service, Princeton, New Jersey, 1952, 32 pp.
- Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education, McGraw-Hill Book Company, New York, 1966, 446 pp.
- Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, David McKay Company, Inc., New York, 1966, 491 pp.
- Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Longman Green and Co., New York, 1961, 312 pp.
- Gerberich, Joseph Raymond, Measurement and Evaluation in the Modern School, David McKay Company, Inc., New York, 1962, 622 pp.
- Green, Harry A., "English Language, Grammar and Composition," in Encyclopedia of Educational Research, p. 391, edited by Walter Scott Monroe, The Mac Millan Company, New York, 1956.
- Gulliksen, Harold, Theory of Mental Tests, John Wiley & Sons Inc., New York, 1967, 486 pp.
- Lambert, Sam M., and Iwamoto, David, "Teaching Load," in Encyclopedia of Educational Research, p. 150, edited by Chester W. Harris, The Mac Millan Company New York, 1960.

- May, Frank B., Teaching Language as Communication to Children, Charles E. Merrill Publishing Company, Columbus Ohio, 1967, 227 pp.
- Mennity, Rev. Daniel J., "A Study of the Relationship Between Class Size and Pupil Achievement in the Catholic Elementary School," Dissertation Abstract 25 : 2854-A, 1964.
- Ptacek, William Joseph, "Eight Grade Pupil Achievement in Rural and City Schools in Western Nebraska," Dissertation Abstract 25 : 200-A, 1965.
- Sam, Norman Harold, "Written Language Development of Intermediate Grade School," Dissertation Abstract 23 : 4624-A, 1963.
- Shim, Chung Phing, "A Study of the Cumulative Effect of Four Teacher Characteristics on the Achievement of Elementary School Pupils," Dissertation Abstract 24 : 5225-5226-A, 1963.
- Spark, Kenneth Roger, "A Study of the Mass Media Particularity Radio by Selected Graduated Students at Delhi University," Dissertation Abstract 26 : 1018-A, 1965.
- Unesco, The Teaching of Modern Language, Unesco, Paris, 1955, 295 pp.
- Valette, Rebecca M., Modern Language Testing, Harcourt, Brace & World, Inc., 1967, 200 pp.
- Wellman, Beth L., "Child Development : Environment Factors," in Encyclopedia of Educational Research, p. 144, edited by the Mac Millan Company, New York, 1956.
- Williams, Clarence Murray, "An Exploratory Investigation of the Effects of Class Size and Scheduling Related to Achievement and Motivation Outcomes," Dissertation Abstract 24 : 637-A, 1962.

ภาคผนวก ก

ตาราง 29 คำนวณความยากง่าย(p) และค่าอำนาจการจำแนก(r) ของแบบทดสอบ

แบบทดสอบ	ข้อ	p	r	แบบทดสอบ	ข้อ	p	r
การฟัง	1	71	.38	การฟัง	22	70	.66
	2	37	.52		23	38	.14
	3	95	.28		24	91	.22
	4	89	.51		25	91	.22
	5	89	.59		26	62	.43
	6	73	.33		27	47	-.05
	7	74	.61		28	24	.29
	8	92	.51		29	19	.34
	9	79	.74		30	89	.59
	10	40	.37	การอ่าน	1	55	.55
	11	92	.51		2	23	.00
	12	74	.46		3	38	.43
	13	65	.49		4	20	.19
	14	25	.18		5	33	.36
	15	71	.38		6	40	.28
	16	62	.34		7	50	.63
	17	60	.37		8	69	.56
	18	36	.10		9	48	.50
	19	27	.50		10	50	.63
	20	55	.01		11	53	.51
	21	64	.40		12	53	.41

ตาราง 29 (ต่อ)

แบบทดสอบ	ข้อ	p	r
การอ่าน	13	58	.79
	14	71	.81
	15	29	.27
	16	56	.72
	17	55	.55
	18	60	.77
	19	66	.85
	20	50	.70
	21	16	.07
	22	37	.52
	23	40	.56
	24	78	.55
	25	82	.70
	26	81	.72
	27	58	.79
	28	75	.78
	29	68	.69
	30	62	.43
การเขียน	1	53	.51
	2	77	.76
	3	38	.43

แบบทดสอบ	ข้อ	p	r
การเขียน	4	62	.24
	5	66	.59
	6	55	.38
	7	73	.80
	8	38	.14
	9	33	.45
	10	23	.25
	11	27	.22
	12	53	.58
	13	16	-.24
	14	60	.37
	15	22	.12
	16	67	.45
	17	73	.80
	18	40	.28
	19	53	.23
	20	55	.38
	21	31	.31
	22	64	.21
	23	48	.32
	24	41	.68

ตาราง 29 (ต่อ)

แบบทดสอบ	ชอ	p	r
การเขียน	25	50	.63
	26	52	.50
	27	40	.37
	28	30	.41
	29	25	-.18
	30	73	.80
	31	29	.16
	32	34	.25
	33	30	.41
	34	70	.41
	35	32	.21
	36	18	.14
	37	48	.50
	38	53	.58
	39	74	.61
	40	52	.50
	41	48	.50
	42	60	.56
	43	65	.49
	44	63	.52
	45	29	.52

แบบทดสอบ	ชอ	p	r
การเขียน	46	65	.49
	47	50	.54
	48	47	.67
	49	69	.56
	50	77	.42
	51	45	.38
	52	53	.41
	53	77	.42
	54	25	.25
	55	60	.48
	56	57	.33
	57	85	.23
	58	73	.50
	59	60	.48
	60	57	.42
	61	48	.32
	62	62	.43
	63	86	.65
	64	30	.41
	65	20	-.07

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบความสามารถในการ เรียนภาษาไทย

แบบทดสอบความสามารถในการฟัง

สำหรับครูผู้ทำการทดสอบ

คำอธิบายวิธีใช้

ให้ครูผู้ทำการทดสอบอ่านคำชี้แจงและข้อความต่อไปนี้ให้นักเรียนฟังข้อความละ

๑. เทียบ แล้วจึงอ่านคำถามที่กำกับแต่ละข้อความ และให้เวลานักเรียนคิดตอบข้อละ ครึ่งนาที

คำชี้แจง จงใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๑.

"เรื่องอะไรที่เราโกรธเคืองมาก่อนนั้น ขอให้โหดกรรมกันเสียเถิด"

๑. คำว่า "โหดกรรม" หมายความว่าอย่างไร ?

คำชี้แจง จงใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๒.

"เมื่อพระองค์ได้เสวยราชสมบัติแล้ว จึงสร้างกรุงและสร้างพระบรมมหาราชวัง"

๒. คำว่า "เสวย" หมายความว่าอย่างไร ?

คำชี้แจง จงใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๓.

"เคี้ยวนี้ดู ๆ เข่ออกจะพุ่งชานไปหน่อยนะ"

๓. คำว่า "พุ่งชาน" หมายความว่าอย่างไร ?

คำชี้แจง จงใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๔.

"มวยคู่นี้ คนที่อยู่มน้ำเงินเป็นต่อคนที่อยู่มน้ำแดง"

๔. คำว่า "เป็นต่อ" หมายความว่าอย่างไร ?

คำชี้แจง จงใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๕.

"ถึงชนกชนนี้จะซังซิง ลูกจะวิ่งวอนง้อขอโทษกรรม"

๕. คำว่า "ชนก" หมายความว่าอย่างไร ?

คำชี้แจง จงใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๖.

"เรือเมล์ลำสี่เขียวแล่นเฉียดคลังที่เขียว"

๖. คำว่า "เฉียด" หมายความว่าอย่างไร ?

คำชี้แจง จงใช้ข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๗.

"ยามชาย พระพายพัดมารวยรวย"

๗. คำว่า "รวยรวย" หมายความว่าอย่างไร ?

กัษัฏแจ้ จงใจขอความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๔.

" ถิ่นนี้เคื่อนถิ่นผด ผนก็ตกพร่า ๆ "

๔. คำว่า " พร่า ๆ " หมายความว่าอย่างไร ?

กัษัฏแจ้ จงใจขอความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๕.

" เมื่อก่อนผนตกหนัก น้ำจึงท่วมถนนเต็มไปเสียหมด "

๕. คำว่า " หนัก " หมายความว่าอย่างไร ?

กัษัฏแจ้ จงใจขอความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๑๐.

" เด็กกณนนั้นหาทางจง ๆ ขอบกล "

๑๐. คำว่า " จง ๆ " หมายความว่าอย่างไร ?

กัษัฏแจ้ จงใจขอความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๑๑.

" อยากรู้จริง ๆ ว่าสองกณนนั้นกำลังซบซิบกันเรื่องอะไร ? "

๑๑. คำว่า " ซบซิบ " หมายความว่าอย่างไร ?

กัษัฏแจ้ จงใจขอความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๑๒.

" เขาชาวอนาทรตอบกรเสียจริง ๆ "

๑๒. คำว่า " อนาทร " หมายความว่าอย่างไร ?

กัษัฏแจ้ จงใจขอความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๑๓.

" อุตสาห์เหน้อยยากผากกาย ให้วิเสททั้งหลายเขาเมตตา "

๑๓. คำว่า " วิเสท " หมายความว่าอย่างไร ?

กัษัฏแจ้ จงใจขอความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๑๔.

" เป็นเจ้าขันสิ้นเรื่องอรไท ไกรไกรไม่ทันจะสงกา "

๑๔. คำว่า " สงกา " หมายความว่าอย่างไร ?

กัษัฏแจ้ จงใจขอความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๑๕.- ๑๗.

" ในประเทศอินเดีย ผู้ใดได้อาบน้ำในแม่น้ำคงคาแต่เช้ามีผลกณน พระอาทิตย์ขึ้นและทำพิธีไหว้พระอาทิตย์
เมื่อพระอาทิตย์ขึ้นแล้ว นับว่าไคบุญแรง "

๑๕. ชาวอินเดียนิยมอาบน้ำที่ใดจึงจะถือว่าไคบุญแรง ?

๑๖. ชาวอินเดียถือว่าการอาบน้ำเวลาใดไคบุญแรง ?

๑๗. ชาวอินเดียนิยมไหว้พระอาทิตย์เวลาใด ?

คำชี้แจง จงไขข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๑๔. - ๑๕.

" ๗. พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓ สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จออกให้คณะผู้แทนนิสิต ๗ สถาบัน เข้าเฝ้าทูลเกล้า ฯ ถวายเงินรายได้ในการจำหน่ายตราฉลาก วันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม โดยเสด็จพระราชกุศล "

๑๔. ผู้แทนนิสิต เข้าเฝ้าทูลเกล้า ฯ ถวายอะไร ?

๑๕. วันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ตรงกับวันอะไร ?

คำชี้แจง จงไขข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๒๐. - ๒๒.

" การตัดดอกไม้เตรียมทำเป็นดอกไม้แห้ง ควรตัดขณะที่แรกบานสดชื่น ไม่ควรรอจนบานเต็มที่ หรือ ใกล้จะโรย เพราะจะทำให้สีของดอกไม้ตามธรรมชาติจะจางซีดลงไปอีกมาก ดอกไม้ที่มีสีต่าง ๆ เช่น สีม่วงเข้ม สีม่วงอ่อน สีน้ำเงิน และสีขาว ล้วนจะทำให้แห้งได้ดี สีสรรจะคงสวยอยู่แฉะเดิม "

๒๐. ข้อความข้างต้นเป็นเรื่องราวของอะไร ?

๒๑. การตัดดอกไม้ในเรื่องนี้ควรตัดตอนไหน ?

๒๒. ในที่นี้คำว่าดอกไม้สีอะไรที่มีคุณภาพดี ?

คำชี้แจง จงไขข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๒๓. - ๒๕.

" ตามปกติในระหว่างที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ประทับที่หัวหิน ตอนเช้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเรือใบกับข้าราชการบริพารฝ่ายชาย สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถทรงออกพระกำลังกายบริหารกับฝ่ายหญิง เสวยพระกระยาหาร กลางวันแล้ว ทรงพระอักษร เที่ยงพระองค์เสด็จ ฯ ออกข้างนอกพระราชวังในตอนเย็น "

๒๓. ในตอนเช้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโปรดอะไร ?

๒๔. ในตอนเช้าสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถโปรดอะไร ?

๒๕. ทั้งสองพระองค์โปรดเสด็จ ฯ ออกข้างนอกพระราชวังเวลาใด ?

คำชี้แจง จงไขข้อความต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ ๒๖. - ๓๐.

" เจ้าหน้าที่ยำรวจในกรุงโตเกียวพบศพเด็ก ๔ คนในตู้เย็นของรถส่งนมคันหนึ่ง เด็กทั้ง ๔ เป็น เด็กผู้ชาย ๓ คน เด็กหญิง ๑ คน อายุ ๕ ขวบ ๖ ขวบ ๔ ขวบ และ ๖ ขวบตามลำดับ คนขับรถ กล่าวว่าเขาไม่ใคร่เห็นเหตุการณ์ใดๆ เลย เพราะเมื่อได้เวลาทำงานเขาก็ออกจากบ้านมาขับรถ ส่งนมคันนี้ที่จอดอยู่ในบริเวณโรงงาน เจ้าหน้าที่ยำรวจเห็นว่าคนขับรถไม่มีความรู้เห็น และได้สืบหลักฐาน ว่า เด็กเหล่านั้นเข้าไปเล่นในตู้รถคันนี้ขณะที่ตู้เปิดอยู่ โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และเมื่อเข้าไปข้างใน

ขณะที่เกิดปฏิกิริยาขึ้น ทำให้เด็กไม่มีทางออกและถึงแก่ความตายทั้งกล่าว "

๒๖. ใครเป็นผู้พบศพเด็ก ?

๒๗. กว่าจะได้ศพเด็กมาได้อย่างไร ?

๒๘. เด็กเหล่านี้ตายเพราะอะไร ?

๒๙. เรื่องนี้เกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของใคร ?

๓๐. เรื่องนี้เป็นการสนใจใคร อย่างไร ?

แบบทดสอบวิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษา ๕

คำอธิบายวิธีทำ

๑. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา ๕ วัดความสามารถในการฟัง มีทั้งหมด ๓๐ ข้อ ให้เวลาทำข้อละ ครึ่งนาที
๒. ขอให้นักเรียนตั้งใจฟังข้อความที่ครูจะอ่านให้ฟังข้อละ ๑ เที้ยว แล้วตอบคำถามในกระดาษคำตอบโดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดมาตอบ ดังตัวอย่าง (๑) ดังนี้

(๑) "พรายไม้ เป็นญาติกับพวกหนึ่งพวกนั้นคืออมนุษย์ ไชยคนหรือสัตว์"

พรายไม้เป็นอะไร ?

- ก. ผี
- ข. กน
- ก. สัตว์
- ง. เทวดา
- จ. อมนุษย์

นักเรียนจะเห็นว่าข้อนี้คำตอบที่ถูกคือข้อ จ.

เมื่อเราจะตอบก็ไปขีดเส้นหนา ๆ ในช่อง จ.

ในกระดาษคำตอบ ดังนี้

(๑) ก. ☐ ข. ☐ ค. ☐ ง. ☐ จ. ☒

๓. นักเรียนจงจำว่าจะต้องขีดตอบเพียงคำตอบเดียว อย่าไปขีดกากบาท หรือเขียนวงกลม รอบตัวอักษร หรือขีดตอบด้วยเส้นบาง ๆ ไม่ได้ นักเรียนจะต้องขีดตอบเพียงข้อเดียวขีดเดียว ถ้าข้อใดมีเกิน ๑ ขีด จะถือว่าข้อนั้นผิด
- ถ้านักเรียนขีดตอบไปแล้วแต่ต้องการ เปลี่ยนคำตอบใหม่ ก็ให้กากบาทพยักหน้าขีดเดิมเสียก่อนให้ชัดเจนทุกครั้งไป แล้วจึงค่อยขีดตอบใหม่ ดังตัวอย่างการ เปลี่ยนคำตอบจาก จ. เป็น
- ก. ☐ ข. ☐ ค. ☐ ง. ☐ จ. ☒

๔. จงอย่าขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ในแบบทดสอบนี้โดยที่เคี้ยว เพราะแบบทดสอบนี้จะต้องนำไปใช้กับนักเรียนคนอื่น ๆ อีก

๕. ถ้าใครสงสัยก็ให้ยกมือถามเสียเถิด เพราะถ้าสั่งลงมือทำแล้วจะถามอีกไม่ได้

๖. พอไปนี้เราจะไถ่ลงมือทำจริง ๆ ให้นักเรียนเขียน ชื่อ นามสกุล โรงเรียน อำเภอ จังหวัด ตัวบรรจงลงในช่องว่างตอนบนของกระดาษคำตอบแล้วเขียนชื่อแบบทดสอบนี้ว่า "การฟัง
จงพยายามทำให้ดีที่สุด"

๑. ก. ยกลึก
ข. ละเลย
ค. ทอดทิ้ง
ง. ไม่สนใจอีก
จ. เก็บไว้ในใจ
๒. ก. กิน
ข. จิง
ค. คุด
ง. กรอง
จ. กวนกุ่ม
๓. ก. ใจดี
ข. ใจดำ
ค. ใจแข็ง
ง. ใจน้อย
จ. ใจไม่สงบ
๔. ก. ลำสันกว่า
ข. สดชื่นกว่า
ค. แข็งแรงกว่า
ง. มีลูกทางจะแพ
จ. มีลูกทางจะชนะ
๕. ก. พ่อ
ข. แม่
ค. ลูก
ง. ป้า
จ. ย่า

๖. ก. ชน
ข. จอด
ค. เพียบ
ง. จวนจิก
จ. กระแตก
๗. ก. เบา ๆ
ข. เร็ว ๆ
ค. มีเงิน
ง. นาน ๆ กรัง
จ. ตลอดเวลา
๘. ก. ถก ๆ หยด ๆ
ข. นอย ๆ เรื่อยไป
ค. หนัก ๆ เรื่อยไป
ง. หนักตลอดเวลา
จ. นอยตลอดเวลา
๙. ก. จัก
ข. มาก
ค. แกร่ง
ง. พายุ
จ. ตลอดเวลา
๑๐. ก. โง่
ข. เฉย
ค. หยิ่ง
ง. หงอย
จ. เก๋ว

๑๑. ก. พดกถก
ข. พด เบา ๆ
ค. พดนิเทศ
ง. พดยเหียบ
จ. พดโตเถียง

๑๒. ก. ใจดี
ข. เอ็นดู
ค. เลี่ยงดู
ง. เอาใจใส่
จ. ไม่เอาใจใส่

๑๓. ก. ผู้ดี
ข. ทหาร
ค. ผู้ใหญ่
ง. พดกริ้ว
จ. อำมาตย์

๑๔. ก. รู้
ข. เห็น
ค. ถาม
ง. สงสัย
จ. สงสาร

๑๕. ก. ขายทะเล
ข. แม่น้ำคงคา
ค. สระน้ำนอกเมือง
ง. บ่อน้ำในเทวสถาน
จ. น้ำมนต์ของพรานหมด

๑๖. ก. ตอนเตียงกัน
ข. ก่อนพระอาทิตย์ขึ้น
ค. พระอาทิตย์กำลังขึ้น
ง. พระอาทิตย์กำลังตกดิน
จ. พระอาทิตย์อยู่ทรงที่ระ

๑๗. ก. ตอนเช้า
ข. ตอนสาย
ค. ตอนบ่าย
ง. ตอนเย็น
จ. ตอนเที่ยง

๑๘. ก. เงิน
ข. ดอกไม้
ค. ของที่ระลึก
ง. ดวงตราฉีก
จ. อาหารกระป๋อง

๑๙. ก. ๕ ธันวาคม
ข. ๖ เมษายน
ค. ๑๒ สิงหาคม
ง. ๒๔ มิถุนายน
จ. ๑๕ กุมภาพันธ์

๒๐. ก. การจัดดอกไม้
ข. การปลูกดอกไม้
ค. การย้อมสีดอกไม้
ง. การทำสวนกล้วย
จ. การทำดอกไม้แห้ง

๒๑. ก. ดอกไม้^๒ตม
ข. ดอกไม้^๒แร^๒กษาน
ค. ดอกไม้^๒ที่^๒โรย^๒แล้ว
ง. ดอกไม้^๒ที่^๒บ้าน^๒เต็ม^๒ที่
จ. ดอกไม้^๒ที่^๒เริ่ม^๒จะ^๒โรย

๒๒. ก. สี^๒ส้ม
ข. สี^๒ขาว
ค. สี^๒แดง
ง. สี^๒ชมพู
จ. สี^๒เหลือง

๒๓. ก. ทรง^๒กอล์ฟ
ข. ทรง^๒เรือ^๒ใบ
ค. ทรง^๒พระ^๒อักษร
ง. เส^๒ด็จ ๗ เยี่ยม^๒ราษฎร
จ. ทรง^๒ออก^๒พระ^๒กำลัง^๒กาย^๒บริหาร

๒๔. ก. ทรง^๒กอล์ฟ
ข. ทรง^๒เรือ^๒ใบ
ค. ทรง^๒พระ^๒อักษร
ง. เส^๒ด็จ ๗ เยี่ยม^๒ราษฎร
จ. ทรง^๒ออก^๒พระ^๒กำลัง^๒กาย^๒บริหาร

๒๕. ก. ตอน^๒เช้า
ข. ตอน^๒สาย
ค. ตอน^๒บ่าย
ง. ตอน^๒เย็น
จ. ตอน^๒กลาง^๒วัน

๒๖. ก. คน^๒ขับ^๒รถ
ข. คน^๒ซื้อ^๒นม
ค. เจ้า^๒ของ^๒โรง^๒งาน
ง. เจ้า^๒หน้า^๒ที่^๒ตำ^๒รวจ
จ. ผู้^๒ปกครอง

๒๗. ก. ๔ ศพ
ข. ๕ ศพ
ค. ๖ ศพ
ง. ๗ ศพ
จ. ๘ ศพ

๒๘. ก. ไฟ^๒ฟ้า^๒ชอต
ข. ถู^๒กร^๒ด^๒ส่ง^๒นม^๒ชน
ค. คิม^๒นม^๒เกิน^๒ขนาด
ง. ตก^๒ลง^๒ไป^๒ใน^๒ถัง^๒นม
จ. เข้า^๒ไป^๒เล่น^๒ใน^๒ตู้^๒เป็น^๒และ^๒ออก^๒ไม่^๒ได้

๒๙. ก. เด็ก
ข. คน^๒ขับ^๒รถ
ค. เจ้า^๒ของ^๒โรง^๒งาน
ง. เจ้า^๒หน้า^๒ที่^๒ตำ^๒รวจ
จ. ผู้^๒ปกครอง

๓๐. ก. เด็ก ไม่^๒ควร^๒เล่น^๒ซุก^๒ขน^๒จน^๒เกิน^๒ไป
ข. คน^๒ขับ^๒รถ ขับ^๒รถ^๒ด้วย^๒ความ^๒ระ^๒มัด^๒ระ^๒วัง
ค. ผู้^๒ปกครอง ไม่^๒ควร^๒ให้^๒เด็ก^๒รับ^๒ประทัน
อาหาร^๒มาก^๒เกิน^๒ไป
ง. เจ้า^๒ของ^๒โรง^๒งาน ไม่^๒ควร^๒ให้^๒เด็ก^๒เข้า^๒ไป
เล่น^๒ใน^๒โรง^๒งาน
จ. เจ้า^๒หน้า^๒ที่^๒ตำ^๒รวจ ควร^๒ดูแล^๒ความ^๒ปลอด^๒กั^๒ย
ของ^๒เด็ก^๒ตลอด^๒เวลา

แบบทดสอบวิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำอธิบายวิธีทำ

๑. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ วัดความสามารถในการอ่าน
ข้อสอบแบ่งออกเป็น ๒ ตอน ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับการอ่านคำ ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับการ
ความเข้าใจในการอ่าน มีทั้งหมด ๓๐ ข้อ ให้เวลาทำ ๒๐ นาที

๒. แต่ละข้อในตอนที่ ๑ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่อ่านผิด ถัดคำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบต่าง ๆ ๕ คำ
จาก ก. ถึง จ. ซึ่งมีคำหนึ่งที่อ่านผิด ให้นักเรียนหาคำที่อ่านผิดมาตอบ ดังตัวอย่าง (๑) ดังนี้

(๑)	ก. สมา	สะ - หมา	นักเรียนจะเห็นว่าข้ออ่านผิดที่ ก.
	ข. สลิก	สะ - หลิด	เมื่อจะตอบเราก็ไปขีดเส้นหนา ๆ ในช่อง ก.
	ค. สลัป	สะ - หลัป	<u>ในกระดาษคำตอบ</u> ดังนี้
	ง. สลาย	สะ - หลาย	(๑) ก. ☒ ข. ☐ ค. ☐ ง. ☐ จ. ☐
	จ. สนาน	สะ - หนาน	

๓. นักเรียนจงจำว่าจะต้องขีดตอบเพียงคำตอบเดียว อย่าไปขีดกากบาทหรือเขียนวงกลม
รอบตัวอักษร หรือขีดตอบด้วยเส้นเบา ๆ ไม่ได้ นักเรียนต้องขีดตอบเพียงข้อเดียว
ถ้าข้อใดมีเกิน ๑ ขีด จะถือว่าข้อนั้นผิด

ถ้านักเรียนขีดตอบไปแล้วแต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ก็ให้กากบาททิ้งรอยเดิมเสีย
ให้ชัดเจนทุกครั้งไป แล้วจึงขีดตอบใหม่ ดังตัวอย่างการ เปลี่ยนคำตอบจาก ก. เป็น จ. ดังนี้

ก. ☒ ข. ☐ ค. ☐ ง. ☐ จ. ☒

๔. จงระวังขีดคำตอบให้ตรงกับข้อคำถามเสมอ ควรใช้ไม้จิ้มฟันขีดคำตอบไว้ แล้วใช้ดินสอหรือปากก
ขีดเลขคำตอบเป็นก ๆ กันไปอย่าให้คลาดจากกันได้

๕. ถ้าพบข้อยากจงเว้นข้ามไปทำข้ออื่น ๆ ต่อไปก่อนเมื่อมีเวลาเหลือจึงค่อยย้อนกลับมาทำใหม่

๖. จงอย่าขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ในแบบทดสอบนี้เลยที่เดียว เพราะข้อสอบนี้จะต้องนำ
ไปใช้กับนักเรียนคนอื่น ๆ อีก

๗. ถ้าใครสงสัยก็ให้ยกมือถามเสียเดี๋ยวนี้ เพราะถ้าส่งลงมือทำแล้วจะถามอีกไม่ได้

๘. ต่อไปนี้เราจะไต่ลงมือทำกันจริง ๆ ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล โรงเรียน อำเภอ จังหวัด
ตัวบรรจงลงในช่องว่างตอนบนของกระดาษคำตอบแล้วเขียนชื่อแบบทดสอบว่า "การอ่าน"

จงพยายามทำให้ดีที่สุด

๑.	ก. วัฏฏ = วัฏ - ฏ	๖.	ก. กะเพรา = กะ - เพร
	ข. หัตถ = หัตถ - ถ		ข. เพลาเก่า = เพลา - คำ
	ค. อุปลัมภ = อุปล - ัมภ		ค. พร้มเพรา = พร้ม - เพรา
	ง. อาชญา = อาช - ญา		ง. พระเพลา = พระ - เพลา
	จ. สมโภช = สม - โภช		จ. สนับเพลา = ส - นับ - เพลา
๒.	ก. หารษา = หาร - ษา	๗.	ก. ภริยา = ภะ - ริ - ยา
	ข. รัชษา = รัช - ษา		ข. จริยา = จะ - ริ - ยา
	ค. ทุกตา = ทุก - ตา		ค. ภริยา = ภะ - ริ - ยา
	ง. ปัญหา = ปัน - หา		ง. ปริยาย = ปะ - ริ - ยาย
	จ. อุตสาห = อุต - สาห		จ. อธิบาย = อะ - ทิ - บาย
๓.	ก. มัทธิ = มัค - ธิ	๘.	ก. ปกติ = ปะ - กะ - ทิ
	ข. อินทรี = อิน - ทรี		ข. มรณา = มะ - ระ - ณา
	ค. พุทรา = พุค - ษา		ค. มกราคม = มะ - กะ - รา - กม
	ง. นิทรา = นิต - ษา		ง. กรณียกิจ = กะ - ระ - นี - ยะ - กิ
	จ. หรุกโหม = หรุก - โหม		จ. กรกฎาคม = กะ - ระ - กะ - กา -
๔.	ก. ฤๅ = รี - ฤ	๙.	ก. อดเวง = อด - ละ - เวง
	ข. ฤๅ = รา - ฐี		ข. ชนบุรี = ชน - บุ - รี
	ค. พฤษภา = พริก - ษา		ค. ชนบัตร = ชน - นะ - บัตร
	ง. พฤษภิก = พริก - ษะ - ภิก		ง. ทัศน = ทัศ - ณะ - นา
	จ. พฤษภิกายน = พริก - ษะ - จิ - กา - ยน		จ. รณรงค์ = รณ - นะ - รง
๕.	ก. ชนนาน = ชะ - หนาน	๑๐.	ก. สัปดาห์ = สับ - ปะ - คา
	ข. สนาม = สะ - หนาม		ข. สัปคน = สับ - ปะ - คน
	ค. ณฑาม = ณะ - หลาม		ค. อาตมา = อาต - ตะ - มา
	ง. ฆงาค = ฆะ - หงาค		ง. รจนา = รติ - จะ - นา
	จ. ฆลาหาร = ฆะ - หลา - หาร		จ. มัชฌาน = มัค - กะ - วาน

๑๑. ก. ขรรมคา = ทัม - มะ - คา	๑๓. ก. จุทา = จุ - ทา
ข. ขรรมณู = ทัม - มะ - นู	ข. มณโฑ = มน - โฑ
ค. ขรรมจักร = ทัม - มะ - จัก	ค. มณฑล = มน - ทน
ง. ขรรมชาติ = ทัม - มะ - ชาติ	ง. บัณฑิต = บัน - ทิค
จ. ขรรมนิยม = ทัม - มะ - นิยม	จ. กริทา = กรี - ทา
๑๒. ก. อาสนะ = อา - สะ - นะ	
ข. พลการ = พะ - ละ - กาน	
ค. คณนา = กะ - นะ - นา	
ง. ปริมาณ = ปะ - ระ - มา - นู	
จ. สาธารณะ = ส่า - ทา - ระ - นะ	

ตอนที่ ๒ ความเข้าใจในการอ่าน

คำชี้แจง ให้ใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ ๑๔ - ๑๖

" เหยียงแว้ง แหงกรีก ก้วยมีคเห็น

ถูกชา ละวันเจ็บ หนักหนา

เสียงสนั่น ครื้นครื้น คงคา

ไกรทอง แดนธลา ไลคขึ้นแพง "

๑๔. ไกรทองใช้อาวุธอะไร ?

- ก. มีค
- ข. ชนิก
- ค. หอก
- ง. คาม
- จ. ขวาน

๑๕. การต่อสู้ครั้งนี้เกิดขึ้นที่ไหน ?

- ก. ในน้ำ
- ข. ในถ้ำ
- ค. บนบก
- ง. ในสวน
- จ. ในอากาศ

๑๖. ใครเป็นผู้เสียทีในการต่อสู้ครั้งนี้ ?

- ก. เกรษฐ์
- ข. ไกรทอง
- ค. ชาละวัน
- ง. ลูกสาวเกรษฐ์
- จ. ลูกชายเกรษฐ์

คำชี้แจง ให้ใช้คำประพันธ์ต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ ๑๓ - ๑๘

" เป็นมนุษย์สุขนิยมเพียงลมปาก จะไยยากโหยหิวเพราะ วา
แม่เพื่อก็มักนงเขาเมตตา จะพูดความจริงก็เกรงให้เหมาความ "

๑๓. ข้อความข้างต้นเป็นคำกล่าวในลักษณะใด ? ก. คำสั่ง ข. คำขอร้อง ค. คำสนทนา ง. คำทำนาย จ. คำแนะนำ	๑๔. ข้อความนี้มีใจความสำคัญใกล้เคียงกับข้อความข้อใด ? ก. น้ำท่วมปาก ข. ปากเป็นเอก ค. พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง ง. คนรักเท่าฝันหนึ่ง คนชังเท่าฝันสี่ จ. ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น

คำชี้แจง ให้ใช้ข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ ๑๙ - ๒๒

" นานมาแล้วมีคาบสองกัณฐ์ อยู่ทีไหนเขาแห่งหนึ่ง คาบสณัษฐานมากแล้วณหงอกขาวมีเกรายาวจนถึงเ
ตามธรรมชาติคาบสณัษจะอยู่แต่ในถ้ำมืด ๆ ไรเวลาสวคณคัถาวนาทั้งวันทั้งคืน มีเวลานอนเพียงนิคหนอบ
คาบสจะออกจากถ้ำจำเพาะ เมื่อออกไปหาผลหมากรากไม้เท่านั้น "

๑๙. คาบสณัษมีลักษณะเป็นเช่นไร ? ก. ผอม ข. อ่อนแอ ค. หนุมแน่น ง. ขรามาก จ. กระฉับกระเฉง	๒๐. คำว่า " คาบส " หมายความว่าถึงใคร ? ก. ภิกษุ ข. เทวดา ค. นักบวช ง. คนธรรมดา จ. นักปราชญ์
๒๐. ตามปกติคาบสใช้เวลาส่วนใหญ่ทำอะไร ? ก. ปลูกพืช ข. สวคณคั ค. หาอาหาร ง. เลี้ยงสัตว์ จ. ตกแต่งที่อาศัย	๒๑. คาบสกินอะไรเป็นอาหาร ? ก. ข้าว ข. เนื้อสัตว์ ค. ผักผลไม้ ง. เนื้อสัตว์และข้าว จ. เนื้อสัตว์ ข้าว ผักและผลไม้

กำจี้แจง ให้ไขข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ ๒๓ - ๒๗

" กระทบกัวหนึ่งกำลังหลับอยู่ ได้ยินเสียงลุมะทุมหล่นจากต้นที่ตนนอนอยู่ ก็คิดว่าแผ่นดินถล่ม กัวจึงหนีไม่เกิดชีวิตกลางทะเลโกนว่า "แผ่นดินถล่ม" สัตว์อื่น ๆ ได้ยินก็วิ่งหนีตามไปด้วย บางตัวตกเหวตาย ราชสีห์ไม่เชื่อว่าเกิดแผ่นดินถล่ม จึงขอให้กระทบนำคนไปยังที่เกิดแผ่นดินถล่ม กรันเห็นว่าเป็นเพียง ลุมะทุมหล่นลงมา เท่านั้นก็โกรธกระทบและบอกว่ากระทบที่ทำให้สัตว์อื่นพลอยตายไปด้วย กระทบ เกรงว่าจะถูกลงโทษ จึงไข้อยบายลงราชสีห์ไปที่เหวมีน้ำแห่งหนึ่งและยุยงราชสีห์ว่า ศัตรูของราชสีห์ซึ่งอยู่ ในน้ำใกล้ถ้ำคือฉลามราชสีห์ ราชสีห์เชื่อและโกรธมาก ครันเห็นเงาตัวเองในน้ำก็คิดว่าศัตรูไม่ทันพิจารณา ก็โจนลงไป ร่างกระทบกับก้อนหินถึงแก่ความตาย "

๒๓. ผู้ที่คิดว่าแผ่นดินถล่มคือใคร ?

- ก. หมี
- ข. เสือ
- ค. ช้าง
- ง. ราชสีห์
- จ. กระทบ

๒๔. ผู้ที่ไม่ยอมเชื่อว่าแผ่นดินถล่มคือใคร ?

- ก. หมี
- ข. เสือ
- ค. ช้าง
- ง. ราชสีห์
- จ. กระทบ

๒๕. ราชสีห์ตายเพราะอะไร ?

- ก. ถูกฟ้าผ่า
- ข. แผ่นดินถล่ม
- ค. ตนไม่ลมคม
- ง. ร่างกระทบกับก้อนหินที่ถ้ำ
- จ. ถูกราชสีห์ที่เป็นศัตรูกัดตาย

๒๖. แท้จริงแผ่นดินถล่มคืออะไร ?

- ก. เสียงฟ้าผ่า
- ข. แผ่นดินไหว
- ค. เสียงฟ้าร้อง
- ง. เสียงลูกตาลหล่น
- จ. เสียงลุมะทุมหล่น

๒๗. นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้อะไร ?

- ก. ตนเป็นที่พึ่งของตน
- ข. นานอยยอมแพ้ไฟ
- ค. โลกนี้ก็มีกลลวง
- ง. ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
- จ. ความประมาทเป็นหนทางไปสู่ความตาย

กำ้แจง ให้ใ้ช้ข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามข้อ ๒๔ - ๓๐

" วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๑๓ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วย สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัญญา ไปทรงประกอบพิธีเปิดศึกษาตรวจคนไข้ แผนกสัทธิกรรม-นรีเวชวิทยา "หรั้ง กันตารัติ" และตึกผ่าตัด "กัคนางค์" ณ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ "

๒๔. คำว่า "เสด็จพระราชดำเนิน"

หมายความว่าอย่างไร?

- ก. ไป
- ข. เดิน
- ค. เทียว
- ง. นั่งรถ
- จ. รับคำเชิญ

๓๐. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วยผู้ใด ?

- ก. สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ
- ข. สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวิราลงกรณ์
- ค. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์
- ง. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าอุบลรัตน์ราชกัญญา
- จ. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิรินธร เทพรทัศน์

๒๕. คำว่า "กัคนางค์" ในที่นี้หมายถึงข้อใด ?

- ก. ชื่อตึก
- ข. ทองฟ้า
- ค. ชื่อคนไข้
- ง. ชื่อคนสร้างตึก
- จ. ชื่อโรงพยาบาล

แบบทดสอบวิชาภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

คำอธิบายวิธีทำ

๑. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ วัดความสามารถในการเขียนข้อสอบแบ่งออกเป็น : ตอน ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับการสะกดการันต์ ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับการรู้ตัวไปในการเขียน มีทั้งหมด ๒๐ ข้อ ให้เวลาทำ ๔๐ นาที
๒. แต่ละข้อในตอนที่ ๑ ให้นักเรียนหาคำที่เขียนผิดหรือสะกดผิด ก็กำหนดแต่ละข้อจะมีคำตอบต่าง ๆ ๕ คำ จาก ก. ถึง จ. ซึ่งมีคำหนึ่งที่เขียนผิดหรือสะกดผิด ให้นักเรียนหาคำที่เขียนผิดมาตอบ ดังตัวอย่างข้อ (๑) ดังนี้

(๑) ก. ลำบับ

ข. ลำราย

ก. ลำรวม

ง. ลำนวน

จ. ลำพันธ์

นักเรียนจะเห็นว่าข้อนี้เขียนผิดที่ ร

เมื่อจะตอบ เราก็ไปขีดเส้นหนา ๆ ในช่อง

ในกระดาษคำตอบ ดังนี้

(๑) ก. ☐ ข. ☒ ก. ☐ ง. ☐ จ. ☐

๓. นักเรียนจงจำว่าจะต้องขีดตอบเพียงคำตอบเดียว อย่าไปขีดกากบาทหรือเขียนวงกลมรอบตัวอักษร หรือขีดตอบด้วยเส้นเบา ๆ ไม่ได้ นักเรียนต้องขีดตอบเพียงข้อละขีดเดียว ถ้าข้อใดมีเกิน ๑ ขีด จะถือว่าข้อนั้นผิด

ถ้านักเรียนขีดตอบไปแล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ก็ให้กากบาททับรอยเดิมเสียก่อนให้ชัดเจนทุกครั้งไป แล้วจึงค่อยขีดตอบใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจาก ก. เป็น จ. ดังนี้

ก. ☐

ข. ☒

ก. ☐

ง. ☐

จ. ☒

๔. จงระวังขีดคำตอบให้ตรงกับข้อคำถามเสมอ ควรใช้นิ้วชี้ขบขีดคำตอบไว้ แล้วจึงดินสอดหัวปากจี้ขีดคำตอบในกระดาษคำตอบเป็น ๆ กันไปอย่าให้กลาดจากกันได้
๕. ถ้าพบข้อยาก จงเว้นข้ามไปทำข้ออื่น ๆ ต่อไปก่อน เมื่อมีเวลาเหลือจึงค่อยย้อนกลับมาทำใหม่
๖. จงอย่าขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ในแบบทดสอบนี้เลยที่เดียว เพราะข้อสอบนี้จะต้องนำไปใช้กับนักเรียนคนอื่น ๆ อีก
๗. ถ้าโกรธหงุดหงิดก็ให้ยกมือถามเสียเถิด เพราะถ้าสั่งลงมือทำแล้วจะถามอีกไม่ได้
๘. ตอนไปนี้เราจะไต่ลงมือทำกันจริง ๆ ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล โรงเรียน อำเภอ จังหวัด ตัวบรรจง ลงในช่องว่างตอนบนของกระดาษคำตอบ แล้วเขียนชื่อแบบทดสอบว่า "การเขียน"

จงพยายาม ทำให้ดีที่สุด

๑. ก. ญา
ข. ญา
ค. ทาษา
ง. ศึกษา
จ. ปรีक्षा
๒. ก. พิเศษ
ข. เศษ
ค. เศษส่วน
ง. ฝรั่งเศษ
จ. เศรษฐการ
๓. ก. พิโรธ
ข. นิโรธ
ค. ลิงโลก
ง. โลกโณ
จ. รุ่งโรจน์
๔. ก. จันทร
ข. วงจันทร์
ค. จันทร์เพ็ญ
ง. จันทร์หอม
จ. กว้างจันทร์
๕. ก. สีนก
ข. สีนทรัพย์
ค. กระแสสิน
ง. ศิลปศึกษา
จ. เกล็ดสินเขาว

๖. ก. สาส์
ข. ระหัด
ค. ฝึกหัด
ง. ออกหัด
จ. หักถกรรม
๗. ก. อุทัย
ข. ชาวไท
ค. หฤไท
ง. ท้าวไท
จ. พระทัย
๘. ก. ฉิณ
ข. ฉันทเพื่อน
ค. ฉันทลักษณ์
ง. ฉันทละเขอ
จ. พระฉันทอาหาร
๙. ก. กุสิต
ข. ลูกศิษย์
ค. สุภาภิต
ง. ประสิทธิ์
จ. กักคิลิทธิ
๑๐. ก. บรรลุ
ข. บรรลีย
ค. บรรโค
ง. บรรทุก
จ. บรรทัด

๑๑. ก. คุกร^ออง
ข. ประ^อกอง
ค. ปาก^อคลอง
ง. กร^อองเม^ออง
จ. คล^อองแก^อลง

๑๒. ก. ไพร^ร
ข. ไบ^รไฟ
ค. อ^รไฟ
ง. โป^รไฟ
จ. ไพบ^รล^รย์

๑๓. ก. ชี^ววัน
ข. วัน^วทา
ค. เท^วว^วญ
ง. เถ^วว^วล^วย์
จ. วร^รรณ^รโร^รค

๑๔. ก. ไช^วคว^วา
ข. ไช^วห^วาง
ค. ไค^วเก^วว
ง. ช^วว^วก^วไช^ว
จ. ล^วอย^วก^วว^วาง

๑๕. ก. วิ^กกาล
ข. พิ^กการ
ค. เท^กก^กาล
ง. อ^กห^กังการ
จ. ท^กุลา^กการ

๑๖. ก. ท^วว^วาร
ข. ว^วาน^วชน^ว
ค. ป^วลา^วว^วาท^ว
ง. จ^วัก^วร^วว^วาท^ว
จ. ว^วาน^วไ^วท^วช^วว^วาย

๑๗. ก. ก^าว^าช^า
ข. โอ^าก^าก^า
ค. อ^าก^าก^า
ง. ย^าก^าก^า
จ. เ^าง^าก^าจ^า

๑๘. ก. เ^กา^กน^ก
ข. ช^กค^กน^ก
ค. ก^กิน^กน^ก
ง. ก^กระ^กน^ก
จ. ก^กัง^กส^กน^ก

๑๙. ก. ส^กน^กา
ข. ม^กร^กน^กา
ค. ท^กอง^กน^กา
ง. น^กา^กท^กิ^กา
จ. ว^กร^กร^กน^กา

๒๐. ก. วิ^หาร
ข. ส^หัง^หาร
ค. ค^หณ^หาร
ง. ก^หลา^หน^หาร
จ. บ^หร^หร^หน^หาร

๒๑. ก. ดั่งสะ
ข. กี่ระ
ค. โทระ
ง. สะใจ
จ. กาดทะเล

๒๒. ก. สบง
ข. สไม
ค. สดวก
ง. สะบ้า
จ. สะดุง

๒๓. ก. นาคู
ข. นารัก
ค. นาชัง
ง. นากิน
จ. นาทา

๒๔. ก. สราญ
ข. สรวล
ค. แสร้ง
ง. ไตรก
จ. เกร้า

๒๕. ก. วังปราศ
ข. ปราศนา
ค. กรีปราศ
ง. ปราศจาก
จ. ปราศเปื่อง

๒๖. ก. เกียจจ้ง
ข. รังเกียจ
ค. เกียจกัณ
ง. สมนเกียจ
จ. เกียจกราน

๒๗. ก. บุปผา
ข. เรือปราศ
ค. กักราช
ง. มหาราช
จ. ราชการ

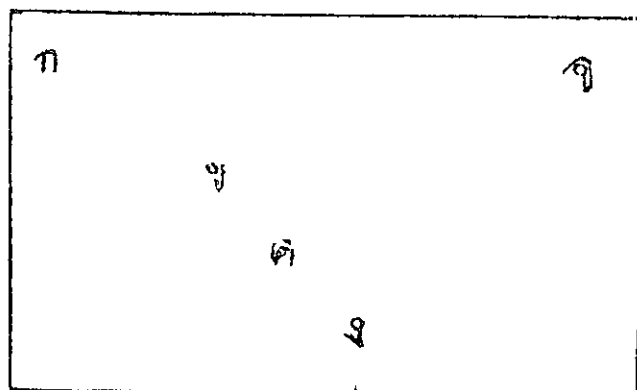
๒๘. ก. อำพร
ข. อำนาจ
ค. อำนวย
ง. อำภอ
จ. อำมาตย์

๒๙. ก. ทายาท
ข. อนุญาติ
ค. ยักยาด
ง. มารบาท
จ. ญาติพี่น้อง

๓๐. ก. พันพัน
ข. พันทาง
ค. รอยพัน
ง. กระพันปี
จ. ท้าวพันตา

ตอนที่ ๒ ความรู้ทั่วไปในการเขียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้หน้าของจดหมายนี้ตอบคำถามข้อ ๓๑ - ๔๐

ตัวอย่างข้อ (๑) ส่ง

นักเรียนต้องตอบข้อ ก. เพราะคำว่าส่งนั้นต้องเขียนที่ตำแหน่ง "ก"

๓๑. แสทมป์

๓๒. คุณ วินัย รักดี

๓๓. ๓๕ ถนนประชากรราษฎร์

๓๔. บ้านเลขที่ ๗๒ หมู่ที่ ๔ ตำบลบางพระ

๓๕. ส.ก.ส.

๔๐. คำว่า "กราบเท้า" ควรใช้กับบุคคลในข้อใด ?

ก. ปู่

ข. น้า

ค. ครูใหญ่

ง. พระภิกษุ

จ. ผู้ว่าราชการจังหวัด

๓๖. เจียงใหม่

๓๗. คุณครูประจำชั้นประถมปีที่ ๒ ก.

๓๘. ผู้จัดการบริษัทไทยวัฒนามาธิช

๓๙. เรือนเชียง

๔๐. โรงเรียนวัฒนวิทยา

๔๑. ถ้าจะให้จดหมายถึงผู้รับแน่นอนควรทำอย่างไร ?

ก. ฝากผู้ตรูจัก

ข. ทึกแสทมป์ให้ถูกต้อง

ก. เขียนคำว่าควนเทหน้าของ

ง. ำหน้าของให้ถูกต้องชัดเจน

จ. ส่งจดหมายที่ไปรษณีย์ด้วยตนเอง

๔๓. ในการเขียนจดหมายถึงพี่สาว
ควรเขียนคำลงท้ายว่าอย่างไร

- ก. รักและคิดถึง
- ข. ขวยความรัก
- ค. ขวยความนับถือ
- ง. ขวยความคิดถึง
- จ. ขวยความรักนับถือ

๔๔. หลักสำคัญในการเขียนจดหมายคืออะไร ?

- ก. ควรเขียนให้สั้นที่สุด
- ข. เขียนให้มีวรรคตอน
- ค. อย่าให้มีรอยรูดลบขีดฆ่า
- ง. เขียนเน้นน้ำารนค์สั้น
- จ. เขียนให้อ่านเข้าใจความประสงค์

คำชี้แจง ทั้งข้อ ๔๖ - ๕๐ ให้นักเรียนเลือกคำตอบข้อความ จากข้อ ก. ข. ก. ง. หรือ จ.
เติมในช่องว่างโดยตอบในกระดาษคำตอบให้ตรงกับข้อนั้น

๔๖. นักเรียนที่ควรทำกรบ้านตนเอง

- ก. กับ
- ข. แก
- ค. แ
- ง. ให
- จ. ขวย

๔๗. การส่งของใหญ่ใหญ่ควรส่งให้....มือ

- ก. กับ
- ข. แก
- ค. แ
- ง. คอ
- จ. ขวย

๔๕. เมื่อตอบจดหมายเพื่อนควรเขียนข้อความใดก่อน ?

- ก. หวังว่าเธอคงสบายดี
- ข. ฉันเห็นใจเธอมากที่เคราะห์ร้าย
- ค. ดีใจมากที่รับจดหมายจากเธอ
- ง. ระยะเวลาเรียนของฉันกำลังคืบ
- จ. ฉันคิดว่าจะเขียนมาหาเธออยู่ที่เดียว

๔๘. ฉันเป็นครู เธอเป็นนางพยาบาล

- ก. แ
- ข. กับ
- ค. ให
- ง. แล
- จ. เพราะ

๔๙. วันนี้เป็นการแข่งวันฟุตบอล ทีมกันแ่
ทีมคารา

- ก. คือ, กับ
- ข. ไ้, แ
- ค. ทั้ง, แล
- ง. ระหว่าง, กับ
- จ. ระหว่าง, แล

๕๐. สีนกัฟนเปื่องส่วนใหญ่ทำมือ

- ก. กั๊
- ข. แก
- ค. แ
- ง. ทอ
- จ. คว

๕๑. เราบริจาคนเสื้อผ้าผู้ประสมดุทกั๊

- ก. กั๊
- ข. แก
- ค. แ
- ง. ทอ
- จ. เพราะ

๕๒. คนเมบนว่าเด็กชายสิริทำแกวแตก
แต่เด็กชายสิริปฏิเสธว่า

- ก. ผมว่าแกวไมแตก
- ข. ผมเปล่าทำแกวแตก
- ค. ผมทำแกวแตกไม่ได้
- ง. ผมไมทำแกวแตกได้
- จ. ผมไมได้ทำแกวแตก

๕๓. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พระราชทานสิ่งของ.....ชาวเขา

- ก. กั๊
- ข. แก
- ค. แ
- ง. ทอ
- จ. คว

๕๔. เขาถวายอาหารพระภิกษุ

- ก. กั๊
- ข. แก
- ค. แ
- ง. ทอ
- จ. ให้

๕๕. ครูใหญ่มอบรางวัล.....เด็กเรียนดี

- ก. กั๊
- ข. แก
- ค. แ
- ง. คว
- จ. เพราะ

๕๖. ชาวเขาได้หูลเกล้าถวายชดคอกไม้.....สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ

- ก. กั๊
- ข. แก
- ค. แ
- ง. ทอ
- จ. ให้

๕๗. วันนีจกได้ฟองร้องกาล

- ก. กั๊
- ข. แก
- ค. แ
- ง. ทอ
- จ. ถึง

๕๘. คุณตาไปวัด วันพระ

ก. ใน

ข. ทุก

ก. บาง

ง. เป็น

จ. เพราะ

๕๙. ผู้สนใจจะทำงานที่ กรุณาแสดงความจำนง... เจ้าพนักงาน

ก. กับ

ข. แก่

ก. แก่

ง. ท่อ

จ. ควบ

๖๐. พรุ่งนี้เราจะไปเยี่ยมพระภิกษุ.... ณ โรงพยาบาลสงฆ์

ก. ไซ้

ข. ป่วย

ค. อาพาธ

ง. ประชวร

ช. ไม่สบาย

แบบฟอร์มสำหรับกรอกรายละเอียดส่วนบุคคล

ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๔

กรุณาเติมรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนลงในช่องว่างต่อไปนี้

๑. ชื่อ นามสกุล

๒. โรงเรียน

อำเภอ จังหวัด

๓. เมื่ออยู่ที่บ้านข้าพเจ้าพูดภาษา (ภาษากลาง หรือภาษาถิ่น)

๔. อาชีพของผู้ปกครอง

๕. ข้าพเจ้ามีโอกาสด้านหนังสือโดยไม่นับเวลาเรียนที่โรงเรียนโดยเฉลี่ยวันละ
..... ชั่วโมง

๖. ข้าพเจ้ามีโอกาสด้านวิทยุโดยไม่นับเวลาเรียนที่โรงเรียนโดยเฉลี่ยวันละ
..... ชั่วโมง

๗. ข้าพเจ้ามีโอกาสด้านโทรทัศน์โดยไม่นับเวลาเรียนที่โรงเรียนโดยเฉลี่ยวันละ
..... ชั่วโมง

แบบฟอร์มสำหรับกรอกรายละเอียดส่วนบุคคล

ของ

ครูที่สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๓

กรุณาเติมรายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่านลงในช่องว่างต่อไปนี้

๑. ข้าพเจ้าสอนอยู่ที่โรงเรียน

อำเภอ จังหวัด

๒. วุฒิ

๓. ข้าพเจ้าเคยสอนวิชาภาษาไทยมาแล้ว ปี

๔. ข้าพเจ้ามีชั่วโมงสอนสัปดาห์ละ ชั่วโมง

๕. จำนวนนักเรียนในห้องเรียน คน
